

Öppet brev till församlingsledningen i Sionförsamlingen Linköping, angående Ekumeniska Kommunitetens undervisning och verksamhet i Bjärka-Säby

2014-03-10

Kära äldste, vänner, syskon. Jag skriver det här brevet med tungt hjärta, men på grund av det bakomliggande allvaret känner jag mig manad och tvungen att göra det. Jag upplever att församlingsledningen *inte* på ett tillfredställande och tydligt sätt följer Guds Ord, när det gäller förhållningssättet till och hanteringen av Ekumeniska Kommunitetens verksamhet och undervisning på Bjärka-Säby. **Jag vill därför härmed avsäga mig mina förtroendeuppdrag i församlingen som ordförande i Informationsrådet och som webbansvarig.**

Detta brev blev, av nödvändighet, ett långt dokument. Jag utgår från att alla som jag personligen skickar det till, dvs. församlingsledningen med kopia till alla rådsordföranden och cellgruppsledare, kommer att läsa hela dokumentet.

Det är viktigt att alla övriga församlingsmedlemmar också läser hela brevet, å ena sidan för att få tydlig insikt i sakfrågorna och å andra sidan för att få kännedom om och ta ställning till församlingsledningens hanterande av och förhållningssätt till det som dokumentet handlar om. Detta är allvarligt och viktigt!

- *För att få en övergripande sammanfattning av dokumentet kan man läsa avsnitt 1. Bakgrund och det avslutande avsnittet 14. Förhållningssätt.*
- *Avsnitt 2–13 behandlar olika sakfrågor och företeelser som på olika sätt kan relateras till Ekumeniska Kommuniteten på Bjärka-Säby. De togs upp och behandlades i samma ordning, av församlingsledningen genom vår föreståndare, på församlingsforumet 2013-10-19.*

(Kommentar: I det öppna brev som skickades till församlingsledningen och som spridits inom församlingen är församlingens föreståndare nämnd vid namn. I denna version av brevet är hans namn utbytt mot "föreståndaren". På sidan 14 är även namnet på en bibellärare/pastor i församlingen utbytt mot "XXXXXX".)

1. Bakgrund

I flera år har det förts samtal i församlingen i allmänhet och i församlingsledningen i synnerhet, om Ekumeniska Kommunitetens i Bjärka-Säby verksamhet och undervisning. Det har även under åren skrivits artiklar – och görs fortfarande – i kristna medier och webbplatser, där man ställer sig frågande till hur Sionförsamlingen i Linköping kan hyra ut sin församlingsgård till verksamheter och gudstjänster med en liturgi och teologi grundad i ortodox och romersk-katolsk tradition.

Det är just det här som jag upplever att den övergripande frågan handlar om – hur långt kan vi som protestantisk/evangelisk församling sträcka oss när det gäller att omfamna eller acceptera ortodox och romersk-katolsk teologi och liturgi i eller nära vår egen församling?

Den 19 oktober 2013 anordnades det i församlingen ett forum, där det samtalades om den verksamhet, liturgi och teologi som bedrivs på Bjärka-Säby och som relateras till Ekumeniska Kommuniteten. Forumet inleddes med ett 50 minuters anförande av församlingens föreståndare, där han presenterade var församlingsledningen står i ett antal konkreta teologiska frågor, som t.ex. synen på helgon och Maria, gränsdragning mot andra religioner, liturgi m.m. Föreståndaren tog även upp församlingsledningens "linje" för hur man har tänkt sig framtiden för Bjärka.

Vi är relativt många i församlingen som efterfrågat sådana förtydliganden – utgående från Guds Ord – så vi såg innan forumet fram emot dessa klargöranden.

Såväl ljudteknikern som flera enskilda personer spelade in det som sades på forumet, och alla citat i det här dokumentet är *exakta* citat från en sådan inspelning. För att undvika missförstånd, har jag tagit med varje ord och fras så som jag uppfattat dem då jag lyssnat på inspelningen.

En av församlingens bibellärare/pastorer sa, i sitt efterföljande inlägg, bland annat att

“Jag vill bara stryka under att [föreståndarens] föredragning är excellent! Sen behöver vi samtala om tillämpningar och fördjupningar, men han har grundlagt något väldigt viktigt i att lära sig Bibeln. Och jag tror att det kommer att visa sig vara historiskt i pingströrelsen. Och då tänker jag inte på era missförstånd och detaljfrågor, för de måste ställas. Tack för att ni gör det, det skärper oss.”

Jag uppfattar detta så, att det som här upplevs vara excellent och historiskt är det *förhållningssätt* till andra trosinriktningar och som föreståndaren och församlingsledningen presenterat, för det kan rimligen *inte* vara den efterfrågade *teologiska tydligheten* i de specifika sakfrågorna. Jag upplever snarare en teologisk *otydlighet*, vilket är huvudanledningen till att jag skriver det här brevet. Jag ställer mig allvarligt frågande inför ett flertal av de delar och förklaringar som föreståndaren presenterade. I flera fall fanns ingen tydlig bibelförankring till det som skulle förklaras/förtydligas och i några fall var det som sades oklart eller tvetydigt.

Som bakgrund till mitt beslut att avsäga mig mina förtroendeuppdrag i församlingen, så vill jag lyfta fram dessa teologiska otydligheter för både församlingsledningen och övriga församlingsmedlemmar. Jag uppfattar detta som ytterst allvarligt, och hoppas att det här brevet tolkas som en konsekvens av min strävan och önskan som församlingsmedlem att värna om den rena och enda Sanningen i Guds Ord. När jag i texten ifrågasätter församlingsledningens förhållningssätt till eller förståelse för vissa företeelser eller situationer, så vill jag betona att det är församlingsledningen som *grupp* och andligt ledarskap jag vänder mig till – inte enskilda äldste, som jag i flera fall ser som nära vänner. Jag ber att ni inte skall betrakta mina ord som kärlekslösa och dömande mot min egen församlingsledning, vår föreståndare, Peter Halldorf, katoliker eller andra enskilda trossyskon, för det är *inte* min avsikt! Ni som känner mig vet att en sådan inställning inte heller avspeglar min personlighet. Det är snarare för att betona *allvaret* i olika verksamheter, undervisning och förhållningssätt som jag skriver på detta direkta och tydliga sätt. Jag kanske inte har 100% rätt i allt jag skriver, för till vissa delar handlar det om tolkningsfrågor. Innehållet i detta brev uttrycker dock min förståelse för och mitt förhållningssätt till dessa områden och samband, i ljuset av Bibelns undervisning i kombination med ett evangeliskt perspektiv. Om du upplever att jag har tolkat något av det jag tar upp på ett felaktigt sätt eller på annat sätt själv går utöver vad Bibeln lär, så ber jag om att få bli tillrättavisad – men då i första hand utifrån *Guds Ord*.

2. Eukaristin

Föreståndaren talar i forumet förvånansvärt lite om **eukaristin**, som är en av de större teologiska frågorna som behöver tas upp till samtal. Det enda som nämns är i inledningen:

”Sedan i våras har också en förändringsprocess startat på Bjärka. Onsdagseukaristin firas inte längre, utifrån att det teologiska och formerna för det är så pass långt ifrån var vi står, att vi har valt att säga nej till det.”

(Kommentar: Ekumeniska Kommunitetens eukaristiska gudstjänst firas därför numera, fr.o.m. hösten 2013, på andra ställen i Linköping samt i Stockholm och Göteborg.)

och i slutet av forumet:

”Vad jag skulle vilja rikta mig till er som älskar Bjärka och det som har skett i det andliga liv som finns där. Jag vet att jag har varit burdus ibland, i förändringsprocessen. Jag vet att vi gör, det är, många sörjer att eukaristin har lagts ner, funderar ”vad händer framöver”, men jag skulle vilja önska dig – ge allt det där vi älskar som gåva till Gud och säger ”Gud”, och lägger det på offeraltaret, som Abraham offrade Isak, och säger ”Vad vill du göra härnäst?” Vi är i en, på en resa över (våra XXX?) tillsammans, där vi inte vet var det slutar, men låt oss gå tillsammans.”
(Anm, ang. ”våra XXX”: jag kan inte tyda från ljudupptagningen vad som sägs här.)

Församlingens medlemmar måste få en tydligare undervisning om eukaristin än att bara få veta att den teologiskt och formmässigt är långt ifrån var vi står. Vad innebär det att eukaristin är ”långt ifrån var vi står”? Om inte detta klagas, riskerar man att den felaktiga bild många verkar ha fått förstärks – att det bara handlar om en ”formfråga”, som att skillnaden främst ligger i att gudstjänstformen är ”lugnare” och inte lika karismatisk som den är i en traditionell frikyrka. En medlem sa till exempel på forumet, om eukaristin, att ”... för mig har det varit en stor sorg att det inte finns på Bjärka-Säby längre. ... vi behöver inte vara så rädda för lite olika uttrycksformer.”

Det är särskilt viktigt att församlingsledningen förtydligar för medlemmarna att eukaristin har sin grund i de ortodoxa kyrkorna och den romersk-katolska kyrkan och deras transsubstantiationslära, som menar att brödet och vinet förvandlas fysiskt till Kristi kropp och blod. Även Peter Halldorf beskriver detta och ansluter sig med tydlighet till den synen i sin bok ”Eukaristin, så som den firas i Övre salen i Nya Slottet Bjärka-Säby” (se t.ex. flera ställen på sid. 70–74). Konsekvenserna av den läran är stor och den tillhörande teologin skiljer sig markant från den pingsteologi som vår församling bekänner oss till – eller åtminstone har bekant sig till! Det finns därför mycket kring eukaristins grund i ortodox och katolsk lära som skulle behöva lyftas fram och medvetandegöra de medlemmar om, som uttrycker sin sorg och saknad över att eukaristin inte längre är kvar på Bjärka. Om församlingsledningen anser att eukaristin strider mot vad Bibeln lär, så måste man väl med tydlighet undervisa om detta. Varför gjordes inte det i så fall, med tydlighet, på forumet – eller vid andra offentliga möten, bibelstudier eller samtal?

3. Bildförbudet

Föreståndaren talar, efter sin inledning, först om bildförbudet i 2 Mos 20:3–6 och där håller jag personligen helt med om de två beskrivna förhållningssätten vad gäller bilder på Jesus. Något som jag däremot reagerar mot är föreståndarens kommentar till 1 Kor 8:4:

”I 1 Kor 8:4 så säger Paulus, angående det här med offerkött att, egentligen, ”det finns inga avgudar”. 1 Kor 8:4: ”När det alltså gäller frågan om man får äta kött som har offrats åt avgudar, vet vi att det inte finns någon avgud i världen och ingen annan gud än den ende.” När Paulus skriver det, så antar han en annan hållning än den som finns i Gamla Testamentet. Alltså, nånting har – en annan ton i relationen till avgudar, finner vi i Nya Testamentet, som säger att ”ja, men det finns egentligen inga”! Och så har vi hela undervisningen gentemot församlingen i Korinth omkring de här bitarna.”
(det understrukena är föreståndarens egen betoning)

Här blir jag mycket förvånad över det sätt som föreståndaren lyfter ut en enskild bibelvers och drar den anmärkningsvärda slutsatsen att det inte finns några avgudar – ett uttalande som är främmande för en traditionell evangelisk bibelsyn! Här måste man läsa hela sammanhanget i 1 Kor 8:1–13: Eftersom det bara finns en Gud så finns det inga andra verkliga (av-)gudar, det är bara människor som själva gör sig avgudar – jag vet inte om någon annan hållning i NT angående detta! 1 Kor 10:19–20 förklarar detta tydligt: ”Vad menar jag då med detta? Att kött från avgudaoffer skulle betyda något eller att en avgud skulle betyda något? Nej, vad hedningarna offerar, det offerar de åt onda andar och inte åt Gud, och jag vill inte att ni skall ha någon gemenskap med de onda andarna.” (Sv. Folkbibeln)

4. Ikoner

Angående bruket av ikoner så säger församlingsledningen, genom föreståndaren, bland annat att

”Det finns faror med överanvändande, faror med felanvändande och det finns faror med att lägga på bud som inte finns. Om vi förbjuder ikoner, då skall vi också förbjuda kors – eller bilder av Jesus – eller Jesusfilmen. Det vill vi inte göra, men vi menar att det är en helt logisk konsekvens, om vi skulle säga nej till ikoner.”

Här saknar jag en tydlig hänvisning till vad *Guds Ord* säger om ikoner, som ju är starkt förknippat med bildförbudet. Föreståndaren nämnde, i samband med tolkningen av bildförbudet, att ”...bilder får inte tillverkas eller göras, eller symboler över huvudtaget, som får vår tillbedjan”.

Detta är kärnproblemet med ikon användning! Det som föreståndaren kallar för ”överanvändande” och ”felanvändande” (som lämpligen borde ha exemplifierats för församlingen) är just det som i stor omfattning praktiseras i ortodoxa och romersk-katolska sammanhang, dvs. att vördnad övergår till faktisk tillbedjan av den som är avbildad på ikonerna. Då menar jag inte kristusikoner, utan *helgonikoner* – i synnerhet sådana som avbildar Maria. Att katoliker/ortodoxa brukar förklara att de inte ”tillber” helgonen, utan i sin vördnad ”ber till” dem om deras böböner är inte en nöjaktig förklaring för mig. Problemet kan i praktiska sammanhang vara mer komplext än så. Föreståndarens kommentar ”...det finns faror med att lägga på bud som inte finns”, är ganska långt ifrån min egen uppfattning om hur tydligt *Guds Ord* kan tillämpas här, vad gäller bruket av ikoner och konsekvenser av det. Det leder i sin förlängning i praktiken till *avgudadyrkan!*

Kommentaren om att det är en logisk konsekvens att ett ikonförbud skulle innebära korsförbud och ett förbud av bilder på Jesus, anser jag i sammanhanget vara ett argumentationsfel. Dessa har inte med varandra att göra – ikonproblematiken handlar främst om fokus på *helgon* och risk för *avgudadyrkan*, det sistnämnda handlar om fokus på *Jesus*.

20 minuter längre fram i sin presentation säger föreståndaren att

”... **vi vill vara väldigt försiktiga med censur.** Vi tror inte att det är vägen framåt, utan för den skull vara naiv och tro att allt är gott, utan **vi har ett ansvar att pröva, att också leda.** [...] Vad gäller ikoner, har vi nämnt det redan: Vi vill – riktningen, att fortsatt skall minska. **Antalet skall minska, jag vill inte förbjuda.**” (min fetmarkering)

Som jag ser det, så handlar censur i ett kristet sammanhang om att säga nej till sådant som det inte finns stöd i *Guds Ord* för. Med den definitionen bör ”censur” i så fall gälla sådant som exempelvis *avgudadyrkan* och *otrohet*. Jag tolkar därför tidigare kommentarer och den sista kommentaren ”*antalet skall minska, jag vill inte förbjuda*” som att församlingsledningen uppfattar att ikonbruk *inte* är emot *Guds Ord*, men på grund av risk för överanvändande eller felanvändande så vill man minska antalet ikoner på Bjärka. Om det skulle vara så att ikonbruk, i den form vi evangeliskt kristna normalt brukar reagera mot, strider mot *Guds Ord*, så kan man reflektera över Jesu eget förhållningssätt, då han med piska drev ut penningväxlarna och försäljarna ur templet (Joh 2:13–17). Här var det rimligen inte tal om att bara minska antalet månglare i templet – *alla* skulle drivas ut!

Jag har dock förstått att *inte* alla äldste delar den församlingsledningssyn som förmedlas av föreståndaren. En äldste sade, i det första inlägget efter föreståndarens presentation, bland annat att ”... läser vi Bibeln, så ser vi att bilden i hela Gamla Testamentet har blivit människor till fall” och tog därefter upp kopparormen i 4 Mos 21 och Gideons efod i Dom 6–8 som två exempel på föremål som hade ett visst positivt syfte, men som sedan blev till en förbannelse och snara för folket, när de började tillbe dem. Äldstebrodern sade också att

”Jag tror inte att vi är annorlunda i vår tid, utan våra svagheter för att se det vi tillber blir lättare en handling som inte stämmer med *Guds tankar*. I vårt DNA som pingstväckelse har vi historiskt inte funnit – tvärtom, har missionärer i många länder fått hjälpa och upprätta människor som hamnat i snaran att tillbe bilder. **Min syn på det, är att de som ser detta och som är alternativ, bör söka sig gemenskaper i sammanhang där denna ordning finns och inte splittra vår församling!**” (min fetmarkering)

Bruket av ikoner är så centralt i såväl de ortodoxa kyrkorna som den romersk-katolska kyrkan, och har varit det sedan de första århundradena e.kr. De avarter av ikon användning som i så många fall leder till ”felanvändande”, som föreståndaren uttrycker det, blir därför inget annat än den *avgudadyrkan* och *otrohet* (gentemot Jesus) som jag nämnde ovan – i båda fall som konsekvens då man med *helgonikoner* som ”hjälpmedel” vänder sig i bönen till *helgon* i allmänhet och *Maria* i synnerhet.

Att ikoner har en stor vikt inom Ekumeniska Kommuniteten bekräftas av att Kommuniteten är huvudman för Johannesakademien, som har sitt centrum på Bjärka-Säby. Johannesakademien driver i sin tur Johannes Teologens ikonmålarskola, där man regelbundet har olika ikonmålningsskurser och man har även planer på att starta en längre ikonmålarskola. På Johannesakademins webbsida johannesakademien.wordpress.com/category/ikonmalning/ kan man bland annat läsa att

*”De ikonmålningsskurser som erbjuds av Johannesakademien följer de praktiska och teoretiska regler som har växt fram inom det kanoniska ikonmåleriet, som utövas i **harmoni med den ortodoxa kyrkans lära och ordningar**, särskilt de som fastlagts vid Nicaeakonciliet 787 och som noga har bevarats inom ortodoxin och är vägledande för allt dess måleri.”* (min fetmarkering)

För teoriundervisningen i ikonmålningsskurserna står oftast Christina Schöldstein, ikonografi- och ikonteologilärare från Ortodoxa kyrkan. Om man vill veta mer om den ikonteologi som undervisas av Christina Schöldstein, så kan man t.ex. läsa

- hennes Maria-fokuserade ikonbok *”Gläd dig, du som födde ljuset. Huvudmotiv i Gudsmodersikonografien”*. Bokens första mening lyder (sid. 7) *”Det är lätt att se att motiv med Maria, Guds Moder, är långt fler än Kristusmotiven inom ikonkonsten.”* Meningen visar på en av de största farorna med ikonbruket – fokuset flyttas från Jesus till Maria, vilket bokens innehåll med tydlighet också visar!
- Dagen-artikeln *”I den ortodoxa mystiken får man ge sig hän”*, där hon bland annat säger att *”Inom ortodoxin räknas ikonerna som en parallell uppenbarelsekälla till Skriften. [...] Christina förklarar att ikonerna också är en möjlighet att uppleva det heliga på ett direkt sätt. [...] det därför är naturligt att be framför ikonerna”* (ref: www.dagen.se/insikt/-i-den-ortodoxa-mystiken-far-man-ge-sig-han-/)

Fram till och med våren 2013 ansvarade föreningen Johannesakademins vänner för Johannesakademins verksamhet och tidskriften Pilgrim. Numera har ansvaret tagits över av Ekumeniska Kommuniteten. En av församlingens äldste är suppleant i styrelsen för Johannesakademins vänner (johannesakademien.wordpress.com/category/moten/). Skall detta tolkas som ett tydligt stöd för och bekräftelse till den ortodoxa ikonteologin?

Mycket mer kan här skrivas om ikoner och deras, från evangelisk/evangelikal synvinkel, olämplighet medtanke på hur de används i strid mot Guds Ord. Den som åtminstone *översiktligt* vill sätta sig in i de grundläggande delarna i ikonernas historia och användning rekommenderas att läsa teologen Per-Axel Sverkers tydliga 8-sidiga dokument *”Den heliga ikonerna inom ortodox teologi”*, se www.sverkersteologi.se/wp-content/uploads/2013/01/Den-heliga-ikonerna-inom-ortodox-teologi.pdf

Läs gärna också vad klarsynta pastorer, teologer och lekmän inom de evangeliska (fri-)kyrkorna skriver i olika medier om bibliskt förhållningssätt till ikoner.

5. Maria och helgon

Föreståndaren tar upp frågan om Maria och helgon och om man skall be till dem eller inte. Detta relateras starkt till bruket av ikoner, som behandlas ovan, men eftersom föreståndaren särskiljer företeelserna i sitt föredrag så tas de upp på samma sätt i det här dokumentet. Föreståndaren refererar till flera bibelställen, vilket är bra. Dock finns det behov av ett mer omfattande bibelstudium, om man vill undervisa medlemmarna om förhållandet till de döda – helgon eller inte helgon. Föreståndaren säger bland annat

”Men då, hur är det när ”vi ber om helgonens förbön”? Då skulle jag säga ”det är onödigt och olämpligt”. Onödigt, därför att Bibeln talar så tydligt om att en bön – alltså,

vad Jesus har gjort, i och med försoningen, är att han ställt oss mitt framför Guds, Faderns, tron, och kan frimodigt komma direkt inför Gud. Och det är – olämpligt, så till vida att det tar oss in i ett gränsland som är väldigt suddigt i samband med det här.”

Min egen syn på detta med att be helgonen om deras förbön är att det i första hand är *obiblistiskt* att vända sig till döda i bön! När det gäller föreståndarens kommentar om det är *onödigt* och *olämpligt* att be till helgon, så bör man i sammanhanget även reflektera över två frågor:

1. Är det överhuvudtaget *möjligt* för de avlidna att höra våra böner – oavsett om de är (av *människor*/påvar förklarade som) helgon eller ej?
2. Om helgonen *inte* hör våra böner – kommer de svar på bön, som en del upplever, från Gud eller från onda andar?

När det gäller den första frågan, så vet jag vad bland annat den koptisk-ortodoxa kyrkan, vars liturgi tydligt influerar Ekumeniska Kommunitetens mässor/gudstjänster, har för förklaring till detta. Läs gärna själv vad den koptiska kyrkans förra påve Shenouda III skriver om bön till helgon i kapitlet ”Intercession”, sidan 75–95, i dokumentet ”*Comparative Theology*” (www.copticchurch.net/topics/theology/index.html). Det är en teologi som normalt *inte* delas av evangeliskt kristna.

Föreståndaren säger, angående bön om helgons förbön, att ”... *det är – olämpligt, så till vida att det tar oss in i ett gränsland som är väldigt suddigt i samband med det här*”. Innebär verkligen bön till/via helgon ett ”suddigt gränsland”? Gud har placerat Jesus som den enda länken mellan människa och Fadern – katolska kyrkan och ortodoxa kyrkor placerar Maria och övriga helgon som en tydlig länk mellan människa och Jesus. För mig är inte detta ett suddigt gränsland – det är **obiblistiskt**. Om även församlingsledningen anser att detta är obiblistiskt, så måste församlingen få tydligare undervisning/besked än att bara få veta att det är onödigt och olämpligt att vända sig till/genom helgonen i bön!

Föreståndaren avslutar inlägget om Maria och helgon med orden

”Så vi i församlingsledningen, vi vill inte att Bjärka ska vara den plats där frikyrkofolk lär sig be till helgonen och Maria om förbön. Vi vill inte heller att Bjärka ska vara den plats där Katolska kyrkans förhållningssätt till Maria sakta smyger sig in i den svenska frikyrkligheten. Det är två viktiga gränsdragningar vi tar oss i detta.”

Amen – bra! Dock blir en naturlig följdfråga hur församlingsledningen följer upp och hanterar en sådan gränsdragning, eftersom detta i praktiken förekommit sedan länge? Det finns även så mycket mer än bön till eller via Maria och andra helgon som församlingen behöver dra tydliga gränser mot, för detta är bara *ett* uttryck för den katolicering som sker i svensk kyrklighet i allmänhet och i Bjärka-Säby i synnerhet. Mer om detta längre fram i brevet.

I sammanhanget vill jag slutligen ta upp tre exempel på Maria-fokusering inom Ekumeniska Kommuniteten, som det finns anledning att reflektera över. Jag nämnde och visade dessa exempel i en powerpointpresentation på ett äldstemöte 2013-09-24, men varken föreståndaren eller någon äldste lämnade någon som helst kommentar till dessa exempel. Jag vill uppmana dig som läsare att vara speciellt uppmärksam på den ökade Maria-fokuseringen inom svensk frikyrklighet, något som redan pågår och som jag tror kommer att visa sig tydligare och tydligare i och med såväl enskilda församlingars som samfundsledningars öppenhet för och strävan efter samarbete och enhet med romersk-katolska kyrkan. De tre exemplen på Maria-fokusering inom Kommuniteten är följande:

1. Ekumeniska Kommunitetens preses, Peter Halldorf, skrev 2012-08-02 nedanstående på kommunitetens fasteblogg. Jag har fetmarkerat några anmärkningsvärda delar (ekumeniskakommuniteten.se/fastebloggen/2012/08/02/tveksamhet/, min fetmarkering):

”Tveksamhet?

Reformationens reaktion på vad som upplevdes vara en överdriven Maria- och helgonkult i kyrkan har lett till att Maria länge varit en blek gestalt inom

protestantisk spiritualitet. Det finns bland många en förståelig osäkerhet inför hur man skall förhålla sig till Guds moder, **en tveksamhet** som behöver tas på allvar och bearbetas både teologiskt och andligt.

När även **de psykologiska spärrarna** övervunnits, och de är inte obetydliga, kan det visa sig finnas goda möjligheter att på solid biblisk mark **ge Maria en tydligare plats i gudstjänsten och den troendes liv.**

Den varma närhet mellan Gud och människa som Maria är ett unikt vittne om både **tröstar och vägleder oss i vår längtan och våra tvivel.**

2. Peter Halldorf säger, vid ett bibelstudium på Hönö-konferensen 2013-07-07 (honokonferensen.com/tmp/mp3/1304.mp3, vid ca. 45:15), att:

”För att ta emot Jesus så behöver vi ta emot både hans Far och hans Mor!”

3. Stig Petrone, Ekumeniska Kommunitetens vice preses, skriver en del dikter. På sin egen webbsida home.aland.net/artpetrone/tankar.html finns några av dem återgivna – bland annat nedanstående dikt, som han skriver att han blev inspirerad till efter att ha läst Wilfrid Stinissens bok om Maria. Här handlar det om att hellre vända sig till den milda Modern i stället för den stränga Fadern:

*”Jag vågar ej bekänna för min Fader
I kärlek kan Han fostra strängt Och tukta
Då till min Moder tyst jag viskar Orden
Till Henne i vars milda blick All synd vill överskylla
Och mindra Straffets ris när vreden slocknat”*

6. Gränsdragningar mot andra religioner

6-1. Radband

I sin presentation av församlingsledningens syn på Ekumeniska Kommunitetens verksamhet, kommer föreståndaren härnäst in på gränsdragningar mot andra religioner – och tar då upp radband, meditation och kontemplation. Angående radband, så säger han inledningsvis att

”Och vad gäller till exempel det här med radband, så är frågan – kommer det ifrån österländska religioner? Eller är det så att det kom först från den kristna kyrkan till de som sänts från öst – tillbaka? Om detta tvistar historiker. Men om det är så nu att – konkret, radband skulle ha sin grund i österländska religioner, är det så då att seder från andra religioner kan få en funktion när det gäller tillbedjan? Jag skulle vilja ta med er till två förhållningssätt som är viktiga att notera...”

Föreståndaren tar sedan upp Apg 17:22–24 (Paulus på Aeropagen) och kommenterar detta med

”Och så tar Paulus tag i detta. Han som jude kommer dit, till ett avgudatempel fullt av avgudar, ett – till ett ställe ”åt en okänd gud” där tillbedjan, oren tillbedjan, skett i decennier, kanske i sekler. Men i stället för att bara dra en tydlig gräns mot detta så kliver han in i deras värld, i deras tillbedjan – och säger att ”det här som är okänt för er, det är precis det jag förkunnar”. Och så förkunnar han ett rakt och tydligt evangelium.”

Om detta skall relateras till bruket av radband så tolkar jag föreståndarens första exempel på förhållningssätt på följande sätt: I stället för att dra en tydlig gräns gentemot radband (motsvarande athenarnas avgudar), så anser föreståndaren att vi ska ”kliva in” i de sammanhang där man använder radband och förkunna evangelium där. Jag uppfattar dock inte detta förhållningssätt som något som förklarar eller försvarar bruket av radband, speciellt i relation till radbandsbruk i österländska religioner!

Radband har inget att göra med att sprida Guds Ord och vinna människor för Jesus – det används bara vid den enskilde brukarens personliga meditation.

Jag ser heller inte hur detta exempel besvarar föreståndarens egen fråga om ”*seder från andra religioner kan få en funktion när det gäller (vår) tillbedjan*”?

Föreståndarens andra exempel på förhållningssätt till radband handlar om offerkött, och föreståndaren läser igen från 1 Kor 8:4–6 (som han nämnt tidigare, i samband med synen på avgudar). Därefter kommenterar föreståndaren bara detta med ”*Så talar han om det och – på ett väldigt frimodigt sätt, ett frimodigt förhållningssätt.*”. Här förstår jag dock inte hur dessa bibelverser relateras till ett förhållningssätt gentemot radbandsanvändning eller svarar på kärnfrågan om det finns stöd i Bibeln för användande av radband?

I samband med ”uttryckssätt”, 10 minuter senare (se avsnitt 7 i detta dokument), nämner föreståndaren något om radband igen:

”Radband – ja, i de fall där – praktiken fungerar att det är som att man smyckar sig vid korset, att man använder det som en bönelista och att det finns ett sunt förhållningssätt i det, så – så vill vi inte sätta stopp för det” (min fetmarkering).

Vad menas med ”*ett sunt förhållningssätt*” när det gäller radband? Jag upplever att församlingsledningens budskap är detsamma här som när det gäller ikoner – att ”*det finns faror med överanvändande och faror med felanvändande*” – men då måste församlingsledningen vara tydligare med vad som är *rätt* användande och vad som är *fel* användande. Och den tydligheten måste med nödvändighet vara relaterad till vad *Bibeln* lär oss – inte vad olika ökenfäder sagt eller vad ortodox eller katolsk tradition säger!

På Ekumeniska Kommunitetens webbsida ekumeniskakommuniteten.se/jesusbonen/ står följande:

”Genom radbandet med de fyrtioen knutarna, som traderats av munkarna i den egyptiska öknen och förts till oss genom medlemmar i kommuniteten, låter vi våra liv sammanlänkas med Jesu liv. Det karaktäristiska radbandet återfinns i vår logotype och knyts av bröder och systrar i Ekumeniska Kommuniteten i Bjärka-Säby.”

Radbandet är uppenbarligen så centralt i Ekumeniska Kommuniteten, att man till och med har det som sin logotype. Här nämns också att kommunitetens radband har sitt ursprung hos munkar i den egyptiska öknen, men då undrar jag *varifrån dessa munkar fick sina radband...?*

Frälsarkransen

Inom svensk kristenhet och ut över världen sprids sedan mitten av 1990-talet biskop emeritus Martin Lönnebos radband Frälsarkransen (Martin Lönnebo tillhör Pilgrims referensgrupp, tidskriftenpilgrim.ekibs.se/referensgrupp/). Lyssna på youtu.be/Ap0uqMezjEY eller webshop.verbumforlag.se/fralsarkrans_start/fralsarkransen_bakgrund, där Martin Lönnebo själv berättar om hur han fick idén till Frälsarkransen. Från 1:45:

*”... så kom jag att tänka på att **alla kulturer har hjälpmedel för meditationen och bönen – utom, kanske, evangelisk kristenhet.** Vi känner väl till Rosenkransen. **I indisk tradition så finns underbara, komplicerade band.** Vi har nog alla sett **muslimerna som går med sitt vackra radband**, det är gudsnamnen i Koranen som de mediterar över. Namn efter namn, egenskap efter egenskap. **Man blir ju avundsjuk.** Och så tänkte jag på **den buddhistiska meditationskransen**, och så vidare. Och så föll sig tanken alldeles naturligt: *Varför behöver vi inte ett – behöver vi ett sådant hjälpmedel? Naturligtvis, vi har svårt med bönen och vi har svårt med meditationen. Och, då tänkte jag – då gör jag ett!*” (min fetmarkering)*

Martin Lönnebo fick alltså idén om Frälsarkransen efter inspiration från andra religioner!

På Frälsarkransens webbsida webshop.verbumforlag.se/fralsarkrans_start/fralsarkransen_parlorna kan man läsa (skrivet av Martin Lönnebo?) om Frälsarkransen och hur den används – bland annat:

*”Ta hjälp av pärlorna och följ med på livets resa, **en resa som går inåt**. Det är inte nödvändigtvis en lätt resa. I början strävar vi kanske emot. **Vi hör inte vad pärlorna säger till oss**, känner inte beröringen. Det gör ingenting. Var lugn. **Pärlorna handlar inte om prestation, de vill ingenting förutom att användas**. Var och en på sitt sätt. **Målet med resan är att finna Gud, men också att finna oss själva**. Vad är viktigt i livet? Vad skänker lycka? Var ligger centrum i mitt liv? Är det där det borde ligga? **Använd pärlorna i Frälsarkransen och ge dig ut på din egen resa!**” (min fetmarkering)*

Bland det mest anmärkningsvärda med Frälsarkransen är att den inte innehåller någon ”Jesus-pärla”, men däremot sex ”tystnadspärlor”. I beskrivningen av tystnadspärlorna står det bland annat att *”I tystnaden kommer vi i kontakt med vårt innersta och låter det tala”*. Vi läste också ovan att det handlar om *”en resa som går inåt”* och *”målet med resan är att finna Gud, men också att finna oss själva”*. Denna mystiska ”inre resa”, som görs med hjälp av radbandet och ett mystiskt förhållningssätt till Gud, är för mig mer relaterad till buddhism och New Age än till någon undervisning som jag kan hitta i Bibeln! Eftersom en tredjedel av Frälsarkransens 18 pärlor är ”tystnadspärlor”, så är det även uppenbart hur viktig själva *tystnaden* är på den mystiska ”resan” – något som man generellt fokuserar på i olika meditations- och kontemplationsmetoder. Om man nu skall använda sig av ett radband som hjälpmedel vid bön och meditation, varför innehåller det ingen ”Jesus-pärla” som hjälper till att fokusera på och komma i kontakt med Jesus – inåt eller uppåt? Jesus finns inte ens nämnd på webbsidan!

Föreståndaren sa om radband att *”i de fall där [...] man smyckar sig vid korset, att man använder det som en bönelista och att det finns ett sunt förhållningssätt i det, så – så vill vi inte sätta stopp för det.”* Martin Lönnebo tillhör Pilgrims referensgrupp och har därför rimligen ett inflytande på teologin inom Ekumeniska Kommuniteten. Anser församlingsledningen att Martin Lönnebo har ett sunt bibliskt förhållningssätt till Frälsarkransen, dvs. dess användningssätt och syfte?

Några avslutande reflektioner om radband:

- Anser församlingsledningen att den mystiska ”resan inåt”, med radbandet som hjälpmedel, är ett gott exempel på hur vi kan/bör söka Gud i det barnskapsförhållande vi har till Honom?
- Det *är* ett faktum att radband används av ortodoxa, katoliker och muslimer som hjälpmedel vid bön och meditation samt av buddhister och hinduer i samband med meditation. Oavsett om radbanden ursprungligen kommer från ökenfäderna eller från österländska religioner, så är kärnfrågan följande: Är deras användande, t.ex. så som Martin Lönnebo beskriver Frälsarkransen, i enlighet med Guds Ord?
- Lär oss Jesus eller apostlarna att be genom användande av hjälpmedel som radband eller liknande, i kombination med mantraliknande repetitiv bön? Nej, i första hand lärde Jesus oss att *”inte rabbla långa böner som hedningarna”* och att be Herrens bön, Matt 6:5–13!
- Föreståndaren ställde frågan (se föregående sida) *”...är det så då att seder från andra religioner kan få en funktion när det gäller tillbedjan?”* Mitt svar på den frågan är **nej** – det skall kristna avhålla sig från – för det leder till synkretism, religionsblandning!
- Jag skriver en hel del om bland annat meditation i dokumentets avsnitt 6-2 och om s.k. ”kristen” mystik i avsnitt 9, så kom då gärna ihåg att sätta in Frälsarkransen i de sambanden.

6-2. Meditation, kontemplation och Pilgrims retreatar på Bjärka-Säby

Efter radband talar föreståndaren sedan om meditation och kontemplation. Det enda som församlingsledningen, genom föreståndaren, nämner om **meditation** är att

”Meditation är ju ett begrepp som finns både i den kristna kyrkan och i andra religioner, och grundfrågan är – det är, på nåt sätt två ord som, eller ord som både kan fyllas med oerhört gudavälsignat innehåll och sånt som är avskryvbart. För frågan om meditation är att söka sig inåt och lyssna till den inre rösten, det egna ljuset eller liksom i den här New Age- eller buddhistisk syn, så är det nåt vedervärdigt som vi skall hålla långt borta ifrån. Men om meditation, att sätta sig ned och lyssna på det Gud, Helige Ande talar till mig – då är det nåt fantastiskt. Eller om det handlar om att sätta sig ned med Bibeln i hand och be ”Gud, tala till mig genom ditt Ord” och stanna upp vid bibelordet och låta det få – det är att få idissla det. Så är det nåt oerhört Gud välbehagligt.”

Direkt därefter nämner föreståndaren endast följande, angående **kontemplation**:

*”Så har vi det här med kontemplation, alltså – kontemplation som alltså det – att sitta tyst i den Helige Andes närvaro – är nåt **fantastiskt!** Sen är det frågan om vad vi kallar det, och kallar vi det sådana ord som också förekommer i orena sammanhang? Ja, det kan vi!”* (min fetmarkering)

Å ena sidan är det positivt att föreståndaren förmedlar en sund och distanserad inställning till sådan ”meditation” som *inte* har sitt fokus i Jesus eller hans Ord, Bibeln. Å andra sidan är det beklagligt att han begränsar så kallad ”kristen” meditation till att bara handla om att lyssna in Guds röst och att begrunda bibelordet. Meditation är så mycket mer än så – och bibelfrämmande. Detsamma gäller den ännu kortare kommentaren om kontemplation, det handlar om så mycket mer än att bara sitta tyst i den Helige Andes närvaro.

Jag noterar att föreståndaren säger att fokuset på att söka sig inåt och lyssna till den inre rösten, i enlighet med New Age och buddhism, är vedervärdigt. Bra sagt, men det är ju precis *det* som Martin Lönnebo säger att man gör med hjälp av Frälsarkransen och det är väl precis *det* man gör i de meditations- och kontemplationsformerna som används i lectio divina och i de ignatianska andliga ”övningarna” i Pilgrims retreatar!?

(Läs om ignatiansk spiritualitet längre ned i texten och om lectio divina i avsnitt 8.)

Den enda utvidgning föreståndaren gör till det han säger om meditation och kontemplation är att jämföra med två ”bilder”: Den ena är då han jämför det kristna julfirandet med jultidens hedniska historia. Den andra ”bilden” är då han jämför kristen hårdrock med musik influerad av djävulen. Jag förstår dock inte hur detta kan relateras till en jämförelse mellan ”kristen” meditation/kontemplation och en motsvarande obiblisk meditation/kontemplation! I fallen med hedniskt ”julfirande” och satanistmusik är det knappast någon risk att varken församlingens medlemmar eller Ekumeniska Kommunitetens medlemmar gör en teologisk sammanblandning mellan något av detta och firande av Jesu födelse respektive kristen hårdrock. Min uppfattning är att samma klarsynthet och tydlighet vad gäller gränsdragning mot det som är obibliskt *inte* verkar råda, speciellt för kristna mystiker, när det gäller meditation och kontemplation!

Nationalencyklopedin ger följande sammanfattande beskrivning av orden *meditation* och *kontemplation* (www.ne.se, min fetmarkering):

Meditation (lat. *medita'tio* 'eftersinnande', 'eftertanke', 'meditation', av *me'ditor* 'begrunda', 'reflektera över', 'meditera'), övning som omfattar dels psykosomatisk avspänning, dels andlig utveckling. Som avspänningsteknik har den fått en stor spridning i västerlandet, främst via transcendental meditation. Som andlig utveckling handlar det främst om att nå djupdimensioner inom den egna personligheten, något som ofta tolkas som en direkt upplevelse av en gudomlig dimension i tillvaron. **I dessa fall utmynnar meditation i mystik.**

Systematiserade former av meditation finns inom praktiskt taget alla världens religioner. Det centrala uttrycket i indisk tradition (hinduism, buddhism, jainism) är dhyana, känt i Kina som chan, i Japan som zen; inom theravadabuddhismen är meditation av fundamental betydelse. Olika metoder kan användas. Den ordlösa inre bönen kallas kontemplation.

Ignatius av Loyola utvecklade en visualiseringsteknik (man föreställer sig olika scener ur Bibeln eller ur Jesu liv). **Den liknar tantrisk meditation inom buddhismen, där man med hjälp av en mandala försöker få del av kosmiska krafter.** Bön spelar en viktig roll i många former av meditation. Inom ortodoxa kyrkor används Jesusbönen; inom islam är dhikr en form av meditation; hinduer och buddhister använder mantra.

Meditation kan beskrivas som en koncentration av uppmärksamheten, som underlättas av social isolering, reduktion av kroppsmotorik, muskulär avspänning och en speciell andningsrytm.

Kontemplation (lat. *contempla'tio* 'beskådande', 'betraktande', 'överbärande', av *contem'plor* 'beskåda', 'överskåda', 'betrakta'), i religiös mystik ett tillstånd av stilla försjunkande i upplevelsen av gudomlig närvaro. Begreppet förväxlas ofta med meditation.

Eftersom församlingsforumet handlade om företeelser inom den Ekumeniska Kommunitetens verksamhet, så hade vi förväntat oss att församlingsledningen förmedlade sitt förhållningssätt till den meditation och kontemplation som undervisas om och praktiseras *där*, i synnerhet i samband med Pilgrims retreat, som ”hämtar sin inspiration från **ignatiansk spiritualitet**” (min fetmarkering, citat från tidskriftenpilgrim.ekibs.se/retreater-pa-nya-slottet-bjarka-saby/).

Ignatiansk spiritualitet

Är Pilgrims retreat, som baseras på ignatiansk spiritualitet (andlighet) och dess meditations- och kontemplationsform, förenliga med församlingens teologiska syn? Det är en viktig *huvudfråga* som församlingsledningen behöver utreda och besvara! Vid ignatiansk meditation använder man sig av Ignatius av Loyolas djupmeditationsmetod, som beskrivs i hans bok "Andliga övningar". Ignatius var en katolsk mystiker från 1500-talet, som bl.a. grundade jesuitorden. Läs t.ex. i någon av följande referenser för att ta reda på mer om Ignatius "andliga övningar", dvs. hans meditations- och kontemplationsmetoder:

- www.basch-kahre.se/ignatius-av-loyola
(Eva Basch-Kähres webbplats. Eva är s.k. "andlig vägledare" i enlighet med ignatiansk spiritualitet och är regelbunden retreatledare på stiftelsen Berget i Rättvik.)
- www.svenskakyrkan.se/default.aspx?di=805139
(Intervju med Eva Basch-Kähre om ignatiansk andlighet.)
- jesuiter.se/ignatiansk-spiritualitet/ignatiansk-spiritualitet/
(En utförlig beskrivning av ignatiansk spiritualitet, av jesuitpater Fredrik Heiding.)
  - jesuiter.se/wp-content/uploads/2011/05/Instruktion-ignatiansk-meditation.pdf
(En text av Fredrik Heiding, "Hur man mediterar enligt Ignatius av Loyola".
Från texten: "Jag avslutar övningen med ett samtal. Såsom vänner talar med varandra **samtalar jag med Fadern, Sonen, Anden eller med Guds Moder Maria om det som berört mig under meditationen.**")

I den ignatianska djupmeditationsmetoden är det tänkt att man ska hitta en väg till Gud genom olika andliga "övningar". I detta katolska och mystiska koncept ingår att man behöver få hjälp av en andlig vägledare/följeslagare, för man klarar inte att hitta denna väg själv! Man bör heller inte läsa Ignatius "Andliga övningar" på egen hand, utan rekommenderas att i stället gå en kurs – en *retreat*. Det finns kortare sådana kurser/retreat på 3–4 dagar eller ca. 7–8 dagar, men för att få med Ignatius alla andliga övningar kan man gå en retreat på 30 dagar (ibland uppdelad på 3x10 dagar). **I alla retreat är det stort fokus på tystnad.** Är ni som församlingsledning ordentligt insatta i den ignatianska spiritualiteten, som alltså handlar om **katolsk mysticism**?

Eftersom ni sanktionerar Pilgrims retreatar på Bjärka-Säby, så behöver ni med tydlighet förmedla till församlingen er bibelrelaterade syn på och ert förhållningssätt till retreaternas ignatianska spiritualitet – med allt vad det innebär. Detta är allvarligt, det handlar *inte* bara om det som föreståndaren beskriver i sitt korta inlägg om meditation och kontemplation!

Krister Nordin beskriver på ett mycket tydligt sätt begreppet **”kristen” djupmeditation** i sin bok *”Vart är vi på väg? En bok om andliga trender, religiösa villovägar och kraften i Evangeliet”* från 2013 (www.kristernordin.se). Den syn på meditation som jag uppfattar präglar såväl Ekumeniska Kommuniteten som många andra katolsk- och ortodoxinfluerade kristna, härrör bland annat från den katolske karmelitermunken Wilfrid Stinissen. Meditationsformen har även starka kopplingar till mysticism, som jag tar upp senare i brevet – se avsnitt 9. På sidan 135–138 skriver Krister Nordin (se även www.kristernordin.se/vartarvipavag/vartarvipavagkapitel07nyandlighet.html):

”Nu kastar jag mig raskt över till en av de starkaste förespråkarna och mest lästa svenska författarna vad det gäller den så kallade kristna djupmeditationen eller den kontemplativa (skådande) meditationen, den katolske karmelitermunken Wilfrid Stinissen från Tågarp i Skåne. Stinissen har stort inflytande inom de kontemplativa kretsarna i svensk kristenhet och skriver i en av sina böcker om kristen djupmeditation bland annat så här om människan:

”Man kan alltså säga att det som ligger till grund för människans alla villfarelser är en fundamental illusion, hon vet inte vad eller vem hon är. Inom buddismen betonas det att synd kommer av brist på kunskap, brist på medvetenhet. Därför bör man upplysa och medvetandegöra människan.”
(Wilfrid Stinissen, *”En bok om kristen meditation”*, Libris 1990, sidan 31)

Medvetandegörandet sker genom djupmeditationen, vilket ju också är budskapet i hela den bok han skrivit i ämnet. Frågan är då vad det är människan genom djupmeditationen ska upplysas och medvetandegöras om? Under rubriken ”Och de icke-kristna?” skriver Stinissen:

”Djupt inom varje människa porlar en källa som är Kristus. Många människor vet ingenting om denna källa [...] För varje människa gäller att hennes djupaste jag är Kristus.” (sidan 43–44)

Han skriver vidare så här vad det gäller kroppens (framför allt andningens) roll, men också kroppens reaktioner under meditationen:

”Att meditera kan helt enkelt vara att andas medvetet [...] Att andas medvetet har en förändrigande inverkan [...] Nu erfar man, med en obeskrivlig känsla av fullhet och befrielse, att man deltar i ett större liv som blåser genom en. Man blir upptagen i en kosmisk rytm, som uppfyller en och som gör en lycklig i den mån man överlämnar sig åt den [...]

Låt andningen komma och gå, öppna dig för den. I kraftiga vågor strömmar den genom din rygg, uppifrån och ner och nerifrån och upp. Från hjässan till svanskotorna. Du är idel andning, deltagande i den stora andningen som genomdas hela universum [...]

Förlös ljuset inom dig, så att det fyller hela ditt väsen och börjar stråla ut mot andra. Var medveten om ljuskällan inom dig. Du kan lokalisera den till solarplexus. Andas djupt och långsamt [...]

Du sitter avspänd i meditationsställning, helt orörlig. När både kropp och själ kommit till ro, börjar du lyssna till pulsslagen i naveltrakten [...] Du kanske känner en ström som far genom din rygg, nedifrån och upp. En ny kraft uppfyller dig och rätar ut din ryggrad.”

Beröringspunkter

En intressant iakttagelse är likheten mellan kundaliniresningen (Lasses anm: se föregående avsnitt "Meditation och yoga", sid. 132–135 i Krister Nordins bok) och Stinissens beskrivning av upplevelsen inom den kristna djupmeditationen; "i kraftiga vågor strömmar den genom din rygg [...] en ström som far genom din rygg, nedifrån och upp. En ny kraft uppfyller dig och rätar ut din ryggrad". Intressant är också likheten mellan beskrivningen ovan av solar plexuschakrat och Stinissens beskrivning av den kristna djupmeditationen med "ljuskällan inom dig" vid just solar plexus och "pulsslagen i naveltrakten".

Wilfrid Stinissen har också tillsammans med Hans Hof skrivit boken "Meditation och mystik". Hof var präst och professor i religionsfilosofi och åkte i början av 1970-talet till Paris för att introduceras i zenmeditation. Hemkommen till Sverige blev han en ivrig förespråkare för denna buddhistiska meditationsform och startade 1973 ett meditationscentrum i Rättvik där han under många år hade kurser i detta utövande av buddhismen. (På samma plats finns numera Stiftelsen Berget vilken talas om längre fram i boken. Jag återkommer också senare med en kort beskrivning av Zenbuddhismen.)

Det vi ser som genomgående teman och röda trådar i de ovan beskrivna företeelserna är för det första ett fokus på att det är i människans eget inre det eftersökta svaret och det gudomliga finns, ja att vi alla djupast sett är gudomliga, oavsett om det handlar om nyandlighet eller om kristen djupmeditation. Uttryckt av Stinissen i termerna av att för varje människa gäller att hennes djupaste jag "är Kristus" och av Blavatsky som att vi alla är "strålar av en kosmisk Urkraft".

För det andra betonas också i de båda sammanhangen meditationen och tömmandet av sig själv genom fysiska och mentala övningar som vägen att nå fram till det gudomliga i vårt eget inre. Inom zenmeditationen uttryckt genom att hävda att övningarna frigör kundalinienergin inom oss och inom den kristna djupmeditationen som att vi genom dessa övningar upplever delaktigheten i det stora kosmiska, gudomliga livet."

Krister Nordins text om "kristen" djupmeditation behöver knappast förtydligas eller förklaras ytterligare – **ser ni som församlingsledning allvaret i ovanstående beskrivning?**

Denna buddhist- och New Age-relaterade meditationssyn influerar tydligt, som jag tolkar den, Ekumeniska Kommunitetens verksamhet på Bjärka-Säby.

Detta bland annat på grund av att Wilfrid Stinissen 1994–2013 ingick i Pilgrims referensgrupp (tidskriftenpilgrim.ekibs.se/referensgrupp/) och att han genom åren haft allmänt nära relationer med Peter Halldorf och Kommuniteten (ekumeniskakommuniteten.se/aktuellt/2013/11/30/broder-wilfrid-dod/). Jag hade därför förväntat mig en tydligare och mer utförlig presentation av församlingsledningens syn på meditation under församlingsforumet 2013-10-19.

Anmärkningsvärda kopplingar mellan sådan "kristen" meditation och buddhistisk meditation belyses även ytterligare nedan, i beskrivningen av retreatar på Berget i Rättvik. Först vill jag bara komplettera med några tänkvärda förtydligande ord om det relaterade begreppet **kontemplation**, från sid. 151 i Gertrud Storsjöes bok "Buddha eller Kristus" (shop.textalk.se/se/article.php?id=7969&art=13925917):

"Kontemplation är en bön som uppstod bland ökenfäderna vilka i början av medeltiden levde som eremiter i Mellanösterns kloster och vildmarker. Deras tro var en blandning av kristendom och gnosticicism. Gnosticismen var påverkad av grekiska och österländska religioner. Ökenfäderna experimenterade med olika tekniker för att nå fram till Gud. De menade att så länge det finns en ärlig längtan efter Gud så är medlen att nå honom ointressanta. Ingredienserna i kontemplativ bön bygger på teknik, och teknikerna för att komma i kontakt med andlighet är som i andra österländska filosofier att hindra all tankeverksamhet genom att använda mantra, andningsbön och tystnad. Skillnaden

mellan det som är sant kristet och det som riskerar att mynna ut i en ockult andlighet är härfin.”

Här kan man reflektera över å ena sidan ökenfädernas mystiska tekniker att nå Gud, bland annat genom meditation och kontemplation, och å andra sidan det barnskapsförhållande till Gud som Bibeln beskriver att vi skall ha. Jämför t.ex. med Jesu egna ord ”*Om ni inte omvänder er och blir som barn, kommer ni inte in i himmelriket.*” (Matt 18:3) och Paulus ord ”... *ni har fått barnskapets Ande, i vilken vi ropar ”Abba! Fader!”*” (Rom 8:15).

Berget i Rättvik och Ekumeniska Kommuniteten i Bjärka-Säby

Två kända och populära retreatgårdar i Sverige, där man tydligt fokuserar på ignatiansk spiritualitet enligt ovan, är Berget i Rättvik (www.berget.se) och Nya Slottet, Bjärka-Säby. Då och då är man retreatledare i varandras retreat. Exempelvis är Stig Petrone, vice preses i Ekumeniska Kommuniteten, regelbundet retreatledare på Berget (issuu.com/pederbergqvist/docs/program_2014_vt_liten, sid. 7) och Bergets föreståndare Peder Bergqvist kan ha retreat för Pilgrim på Bjärka-Säby (till exempel i mars 2014, pilgrim.ekumeniskakommuniteten.se/aktuella-retreater/).

Hur förhåller sig församlingsledningen till Stiftelsen Berget och de kurser och retreat som ges där? Frågan är viktig att få svar på, eftersom Bergets föreståndare är retreatledare på Bjärka-Säby! Vilken undervisning om och teologisk syn på bland annat ignatiansk spiritualitet – inklusive syn på meditation och kontemplation – skall tillåtas att råda på vår församlingsgård? På grund av det täta samarbetet mellan Ekumeniska Kommuniteten och Berget anser jag att frågan är viktig att både ställa och få svar på.

På församlingsforumet kommenterade föreståndaren medlemmars ifrågasättande av XXXXXS deltagande som retreatledare på Berget. Föreståndaren sa då följande om Peder Bergqvist:

”Jag tycker att han leder åt rätt håll, även om jag inte delar allt vad han står i. Och då har han gått ut till ett antal pingstväänner och sagt att ”Jag behöver er hjälp. Vi behöver – på Berget behöver vi pingstväännernas hjälp för att kunna vrida det här åt rätt håll, kom och hjälp oss!”

Och då kom XXXXXX till mig och sa att ”Jag har fått en fråga ifrån Rättvik – Berget.” Och XXXXXX visste inte då att jag visste vad jag visste. Och sa att ”Vad tycker du, skall jag åka eller inte?” Då sa jag till honom: ”XXXXXX, åk i Jesu namn och förkunna ett klart och tydligt evangelium.” Men jag skulle inte vilja att pedagogiken som man jobbar emot, gentemot New Age, på Berget, skulle jag inte vilja ha på Bjärka. Det är mycket där som jag känner mig mycket orolig för. Men när frågan kommer, om att åka dit, för att vara med om att vrida det rätt, då säger jag ”åk i Jesu namn och förkunna ett tydligt evangelium.” ”

Det är *bra* att föreståndaren är tydlig med att han *inte* är positiv till Bergets New Age-influerade undervisning och kurser! Jag delar dock *inte* föreståndarens inställning att Peder Bergqvist leder åt rätt håll och att han önskar hjälp från pingstväänner att ”vrida” Bergets inriktning åt rätt håll! På vilket sätt önskar han få hjälp av t.ex. XXXXXX att vrida inriktningen rätt, när han samtidigt anordnar och ansvarar för kurser och retreat i nyandliga och österländska meditationsformer med yoga, mindfulness, zen-buddhism med mera? Några exempel på nämnda kurser/retreater är följande:

- **Sesshin** – att röra vid hjärtat, 28/2–7/3 2014
www.berget.se/program/visa/sesshin_-_att_roera_vid_hjaertat
Kursledaren är elev till Ama Samy, jesuitfader, zenmästare och grundare av Bodhi Zendo meditationscenter i Indien. Läs gärna mer om:
  - Bodhi Zendo meditationscenter: www.bodhizendo.org
Meditationscentrets information om zen: www.bodhizendo.org/what_is_zen.htm

- Ama Samy, retreatledarens lärare: www.bodhizendo.org/amasamy.htm
”Fr. AMA Samy is rooted in Christianity and in Zen; **he can be said to stand in-between Hinduism, Buddhism and Christianity.** He stands true to Christ, true to Zen and true to the human heart-mind.”
- Sesshin, som är relaterat till den buddhistiska meditationsformen zazen.
Om sessin: en.wikipedia.org/wiki/Sesshin
Om zazen: sv.wikipedia.org/wiki/Zazen
- **Ju-Jutsu – Mental träning – Zen**, 1–4/5 2014
www.berget.se/program/visa/ju-jutsu_-_mental_trning_-_zen2
Läs om buddhistvarianten zen här: sv.wikipedia.org/wiki/Zen
- **Mindfulness**, Det stora i det lilla – att leva i världen, 20–25/5 2014
www.berget.se/program/visa/mindfulnessdet_stora_i_det_lilla_-_att_leva_i_vaerlden2
Kursen innehåller bland annat olika meditationsformer och yoga.
Läs om det buddhistiska begreppet mindfulness här:
sv.wikipedia.org/wiki/Medveten_närvaro
- **Yoga och meditation**, 12–15/6 2014
www.berget.se/program/visa/yoga_och_meditation3
”Vi kommer utföra hathayoga i ett flöde med enkla lugna rörelser och andning”
Läs om yoga och hathayoga här: sv.wikipedia.org/wiki/Yoga,
sv.wikipedia.org/wiki/Hathayoga

För mig är det uppenbart att man på Berget i Rättvik aktivt verkar för och vill införa New Age och buddhism i kristenheten i Sverige! Detta är inget annat än synkretism, religionsblandning! Skall vi som församling relateras till ett sådant sammanhang, till exempel genom att en av våra pastorer har en retreat där eller genom att Bergets föreståndare är retreatledare på vår församlingsgård? Min klara uppfattning är att vi *inte* skall det! Naturligtvis skall evangeliet predikas i tid och otid, överallt där människor behöver få höra det, men att vara retreatledare på Berget signalerar för många i första hand ett samtycke till verksamheten där – i synnerhet när det inte i förväg kommenteras och förklaras tydligt för församlingen.

Wilfrid Stinissen hade, under sin levnad, inte bara nära samarbete med Ekumeniska Kommuniteten, utan även med Berget i Rättvik. I artikeln ”Bergets arv efter Wilfrid Stinissen (www.katolsktmagasin.se/Arkiv/Bergets+arv+efter+Wilfrid+Stinissen.b7C_wBbY1E.ips) intervjuas bland annat Peder Bergqvist och den katolska dominikansystemen Veronica OP om Wilfred Stinissens betydelse för Berget. I artikeln säger de bland annat följande:

”Broder Wilfrid kom under en tid då det fanns ett stort intresse för meditationsrörelser, säger Peder.

– **Metoderna var österländska men genom honom växte det fram ett alternativ som passade för vår kultur.**

Syster Veronica menar att **förutsättningen för att låta sig inspireras av österländsk meditation fanns i Katolska kyrkans teologi som kan öppna sig mot andra religioner utan att förlora sin identitet.**

– Broder Wilfrid, som var särskilt bekant med **zen-metoden**, kunde visa att denna meditationsform också hade djupa rötter i kristendomen.

– Som karmelitbroder var han väl förtrogen med **inre bön som har stora likheter med djupmeditation.**” (min fetmarkering)

Kan det bli tydligare än så här? **Här bekräftar man att Bergets meditationsmetoder, som Wilfrid Stinissen har varit med om att forma, har sin grund i österländska religioner och att en förutsättning för religionsblandningen är att man blandar med katolska kyrkans teologi!**

Synkretism – religionsblandning

Ett sista exempel på det anmärkningsvärda som sker och undervisas om på Berget är retreaten ”**Fördjupning och Integrering av den kristna djupmeditationen: Christayan**” den 6–12 oktober 2014. Det är en retreat som leds av den indiske katolske prästen Mathew Chandrankunnel. I Bergets program för våren 2014 kan man på sidan 28 läsa följande beskrivning av retreaten (issuu.com/pederbergqvist/docs/program_2014_vt_liten/28):

”I have proposed a retreat on the interreligious spirituality and a meditation on the integration of yoga, Jesus Prayer, Buddhist meditation and the Gospel of John as two separate events; it is an integration of the East and the West.”

Läs en gång till vad retreaten handlar om!

Min översättning/tolkning: *“Jag har föreslagit en retreat över interreligiös spiritualitet (dvs. gränsöverskridande spiritualitet/andlighet) och en meditation över integreringen/föreningen av yoga, Jesusbönen, buddhistisk meditation och Johannesevangeliet som två separata event/delar; det är en integrering/förening av öst och väst.”*

Denna anmärkningsvärda och religionsblandande retreat lyfts till och med *särskilt* fram på sidan 1 i Bergets meditationsledarbrev Nr. 3 2013, där Bergets föreståndare Peder Bergqvist skriver (issuu.com/pederbergqvist/docs/2013-3/1?e=2729732/5254052):

”Chandrakunnel kommer under dagarna på Berget att hjälpa oss med fördjupningen och integreringen av yoga, Jesusbönen, den buddhistiska meditationen, och budskapet i Johannes evangelium i ett inspirerande möte mellan öst och väst.”

Berget marknadsför även samma retreat på bl.a. sin Facebooksida:

www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=676342879044215&id=164972180181290

Ovan har jag lyft fram några exempel på retreatar på Berget i Rättvik, som med tydlighet visar stiftelsens inriktning och fokusering mot **katolsk mysticism, New Age och buddhism**. När Peder Bergqvist skriver att Chandrakunnel skall hjälpa Berget med fördjupningen och integreringen av Johannesevangeliet, yoga och buddhistisk meditation, så låter det inte så troligt att han samtidigt önskar få hjälp av pingstvännen för att vrida Bergets inriktning ”åt rätt håll”, som föreståndaren sa på församlingsforumet. Här vrids det i stället med tydlighet åt *fel* håll, åtminstone från ett evangeliskt perspektiv!

Jag upplever det därför som mycket anmärkningsvärt att en bibellärare/pastor i Sionförsamlingen var ansvarig retreatledare på Berget i somras. Ett sådant engagemang kan ge intryck av ett stöd för den allmänna verksamheten där.

På grund av det nära och ömsesidiga samarbetet mellan Berget och Ekumeniska Kommuniteten, som jag nämnt om tidigare i texten, så ställer jag mig även frågande till på vilket sätt Bergets inriktning mot katolsk mysticism, New Age och buddhism influerar retreatverksamheten på Nya Slottet, Bjärka-Säby? I vilken omfattning har Pingstkyrkans församlingsledning insikt i eller kunskap om några av alla de kopplingar som jag försöker lyfta fram här?

Det här blev ett relativt långt utlägg som kommentar på församlingsledningens, genom föreståndaren, mycket kortfattade inlägg om meditation och kontemplation. Ändå har jag inte på långa vägar trängt så långt in i ämnet som man behöver för att förstå ordentligt vad detta handlar om – speciellt ur ett evangeliskt kristet perspektiv. Andra, som kan detta mycket bättre än jag, har skrivit böcker eller har webbplatser eller annan undervisning som jag varmt kan rekommendera. Här följer några exempel, där jag redan tidigare i texten har refererat till Krister Nordins och Gertrud Storsjöes mycket tydliga och läsvärda respektive böcker:

1. ”**Vart är vi på väg? En bok om andliga trender, religiösa villovägar och kraften i Evangeliet**”, Krister Nordin, 2013, www.kristernordin.se.

Denna lättlästa och angelägna bok tar upp obibliska andliga trender och religiösa villoläror som smugit sig in, och i en del fall redan etablerat sig, i den svenska kristenheten.

Författaren är i sammanhanget även mycket tydlig med hur vi som kristna bör förhålla oss till

dessa villoläror, utgående från Guds Ord.

Värt att notera är att kapitel 5, ”Katolicering”, bland annat handlar om Ekumeniska Kommunitetens verksamhet på Bjärka-Säby. I första hand rekommenderar jag varmt att du köper den tryckta boken (www.kristernordin.se; klicka på länken ”Beställa”), men den finns även som webbsidor och som pdf-dokument (klicka på ”Material”).

2. ”**Buddha eller Kristus. Österlandets inflytande i samhälle och kyrka**”, Gertrud Storsjö, 2012, XP Media, www.xpmedia.org. Boken finns även i videoform. shop.textalk.se/se/article.php?id=7969&art=13925917. Gertrud Storsjö undervisar tydligt i sin bok om buddhism och New Age, med bland annat mindfulness och yoga, meditation och kontemplation, samt det ökande inflytandet och påverkan från dessa i västerländska sammanhang – inklusive i kristna församlingar.
3. Bibelfokus.se. Ett bra exempel på en sund webbplats som med tydlighet undervisar om grundläggande sanningar i Guds Ord samt belyser och undervisar om olika villoläror, mystik, katolicering, liberalteologi m.m. – i relation till Bibeln.
Några direkta länkar till, i det här sammanhanget, viktiga/givande webbsidor:
  - **Meditation:** bibelfokus.se/search/node/meditation
  - **Kontemplation:** bibelfokus.se/search/node/kontemplation
  - **New Age och nyandlighet:** www.bibelfokus.se/newage
  - **Kristen enhet och ekumenik:** www.bibelfokus.se/ekumenik_main
  - **Om katolska kyrkan och katolicism:** www.bibelfokus.se/katolicism_main, (se även bibelfokus.se/search/node/katolicism)

7. ”Uttryckssätt” – ikoner, radband, rökelse, liturgiska kläder, korstecken

Föreståndaren tar, under 4–5 minuter, upp församlingsledningens syn på det han kallar ”uttryckssätt” – ikoner, radband, rökelse, liturgiska kläder och korstecken. Eftersom han redan tidigare har tagit upp **ikoner** och **radband**, så säger han bara något kort om detta – vilket jag redan nämnt och bemött under avsnitt 4 respektive 6-1 i dokumentet.

När det gäller **rökelse**, **liturgiska kläder** och **korstecken**, så säger föreståndaren/församlingsledningen att ”... *ingenting av detta är fel och det finns liksom varken bu eller bä i Bibeln...*” och avslutar lite längre fram med orden

*”Är det så att vi skall rensa, säga nej, för det här hör inte hemma i en pingst-församling? så säger vi ”Nej, vi vill inte rensa bort allt med ett stort ”Nej!””
Är allt bruk missbruk? Nej. Men ändå så är det en tydlig fråga till Kommuniteten:
”Måste det verkligen va’ så här?” För att vi vill se en – ett gudstjänstliv och en spiritualitet på Bjärka, som tydligare bär församlingens DNA eller församlingens spiritualitet. Samtidigt är det en fråga; ”Vad innebär det att vara en plats för kristna från andra kyrkor?” , vilket jag tror att vi också ska vara, så innebär det att **vara väldigt generösa i sitt förhållningssätt.**” (min fetmarkering)*

Jag uppskattar orden ”vi vill se [...] ett gudstjänstliv och en spiritualitet på Bjärka, som tydligare bär församlingens DNA eller församlingens spiritualitet”, men det som vi församlingsmedlemmar saknar är en *transparens* från församlingsledningen i *hur* man agerar i samtal med Ekumeniska Kommuniteten och en större *tydlighet i förhållningssättet* till allt som tas upp i det här dokumentet. Föreståndaren säger ibland att ”*nu har vi satt ned foten*”, men för att ni som församlingsledning skall få församlingen med er så behövs en större öppenhet om *var* foten sätts ned och

större tydlighet i det bakomliggande förhållningssättet som detta ”fotnedsättande” grundar sig på – och det ur ett *bibligt* perspektiv.

Att säga ”*vi vill inte rensa bort allt med ett stort Nej [...] innebär det att vara väldigt generösa i sitt förhållningssätt*”, utan att tydligt förankra detta generösa förhållningssätt till Guds Ord, riskerar att leda till att man kompromissar med evangeliet! Föreståndaren säger vid olika tillfällen i sitt anförande att församlingsledningen inte vill förbjuda ikoner, inte vill censurera viss förkunnelse och inte vill rensa bort vissa symboliska uttryckssätt, utan att man i stället – utgående från ett generöst förhållningssätt – vill *minska mängden* av dessa. Här saknar jag en tydlig biblisk förankring i förhållningssättet!

Förbud, censur och bortrensning kan låta som hårda och dömande ord, men när det gäller företeelser och undervisning som det inte finns stöd för i Bibeln, så menar jag att vi *absolut* skall vara så tydliga. Annars riskerar vi att kompromissa med evangeliet, som jag nyss skrev. Att Jesus säger ”*Jag är vägen och sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig*” (Joh 14:6) upplevs säkert av en del människor som hårda och dömande ord mot de som säger sig ha hittat andra vägar till och sanningar om Gud, men det innebär självklart *inte* att vi kristna kan kompromissa med dessa evangeliecentrala ord av Jesus.

Jag vill betona att det skarpa och tydliga förhållningssättet jag beskriver handlar om *företeelser och undervisning*, inte enskilda personer! Inte heller jag vill ha tidigare dagars ”syndakataloger” i församlingen! När det gäller Ekumeniska Kommunitetens verksamhet på Bjärka-Säby, så behöver dock församlingen sätta upp *tydliga teologiska ramar*, inom vilka kommuniteten måste hålla sig. Församlingen har nyligen tagit beslutet att köpa Cupolen och har pratat om att sätta upp tydliga ramar för de hyresgäster man kommer att ha där. Självklart skall väl församlingen ha minst lika tydliga motsvarande teologiska ramar för sina hyresgäster på Nya Slottet Bjärka-Säby!!?

När det gäller rökelse, liturgiska kläder och korstecken, så menar jag inte att detta är tydligt obibliska företeelser. Vad jag i stället vill lyfta fram är att detta *inte är nödvändiga hjälpmedel* då vi närmar oss Gud i tillbedjan och i gudstjänstliturgin. Dessa och andra liknande företeelser riskerar att flytta fokus från Jesus och den Helige Ande till själva symbolerna och de symboliska handlingarna. Min uppfattning är att det i en del fall handlar om katolsk sakramentalism, ett mystifierande av den kristna tron och en dragning till Gamla Testamentets gudstjänstformer. Jag hittar inte sådana uttryckssätt och symboler i Nya Testamentet, utan där läser vi i stället om frihet i Kristus och ett barnskapsförhållande till Gud.

Krister Nordin beskriver på ett tydligt sätt vad detta handlar om på sid. 77–78 i sin bok ”*Vart är vi på väg?*” (www.kristernordin.se/vartarvipavag/vartarvipavagkapitel04for kyrkligande.html):

*”Ännu mycket tydligare exempel på förkyrkligandet är ett ökat användande av symboler som exempelvis ikoner, radband, stenar, krucifix och korstecken även i frikyrkliga kretsar. Det förrådiska resultatet av den processen är att **den kristna tron flyttas ner från det verkliga livet till en symbolvärld.***

Enligt min uppfattning är den kristna historien i princip hundra procent i sin beskrivning av att man i alla kristna rörelser så småningom kommer till ett kyrkostadium när andelivet börjar förtvina och tyna bort.

För att inte tappa trons innehåll skapar man då, som jag förstår det, symboler och ritualer till vilka man flyttar över förståelsen av de verkliga ting. Symbolerna och ritualerna hanteras sedan i olika liturgiska sammanhang, och ofta i någon variant av det som kallas gudstjänst eller mässa.

Efter ett tag är det sedan symbolerna i sig som är och bär trons innehåll och därmed har evangeliet tömts på sin reella kraft att förvandla människor i det verkliga livet och låsts in i symboler, liturgi och gudstjänst. Förskjutningen är något jag skulle vilja kalla för symbolismens förbannelse.

*Processen är också ett tecken på att **den kristna tron och det kristna livet har övergått till att bli en religion, utifrån ett fenomenologiskt perspektiv.** Fenomenologi är läran om det som visar sig för medvetandet, alltså det som syns, hörs, känns, doftar och smakar.” (min fetmarkering)*

Församlingsmedlemmarna behöver få större tydlighet i var gränsen går för församlingsledningens ”generösa förhållningssätt” gentemot bland annat detta – i relation till vad Bibeln lär.

8. Lectio Divina

Föreståndaren tar kort upp lectio divina och säger sammanfattningsvis (min fetmarkering):

*”Vi har fått frågor om lectio divina, hur ställer vi oss till det? Lectio divina, det är [...] **en bibelläsningssform som är helt fantastisk!** [...] **Vi behöver detta.** [...] Det var den här bibelläsningssformen som Luther ägnade sig åt när Guds Ande slog ned i hans liv så att han revolutionerade hela kyrkan och säger ”Tack gode Gud för lectio divina!” Att sätta sig ner och ställa sig frågan till Guds Ord: ”Vad säger Du, Gud, till mig?” ”*

Föreståndaren nämner ingenting om vad lectio divina egentligen är för slags böneläsningssform, så jag vill kortfattat göra det (se t.ex. Wikipedia, en.wikipedia.org/wiki/Lectio_Divina och Peter Halldorfs text, ekumeniskakommuniteten.se/wp-content/uploads/2011/07/Om-lectio-divina.pdf):

- Från latin: lectio divina = gudomlig (eller andlig) läsning av Bibeln.
- Katolsk bibelläsningssform med anor från ökenfäderna och munkklostren. Metoden har numera, speciellt sedan slutet av 1900-talet, spridits utanför klostren.
- Består av fyra moment: 1) läsning, 2) meditation, 3) bön, 4) kontemplation

Jag håller absolut med om att det är nyttigt och bibliskt att läsa Guds Ord, reflektera med hjälp av den Helige Ande över det man läst, be över bibelorden och slutligen låta det man läst och blivit upplyst om få sjunka in. Å ena sidan kan det låta som en bra bibelläsningssform. Det som å andra sidan oroar och som finns skäl att ifrågasätta är främst metodens meditationsmoment och kontemplationsmoment, eftersom de till vissa delar är ekvivalenta med Iganitius av Loyolas andliga övningar, som jag redan har jag behandlat i avsnitt 6–2.

”Andliga övningar”, bland annat sådana som ingår i den ignatianska spiritualiteten, är även något mycket centralt inom *spiritismen*. Vem är påverkad av vem i de här sammanhangen?

Med ovanstående som bakgrund finns det tydliga anledningar till att ifrågasätta användandet av lectio divina på Bjärka-Säby. I sammanhanget upplever jag det därför anmärkningsvärt att församlingsledningen genom föreståndaren inte säger så mycket mer än att *”lectio divina [...] är en bibelläsningssform som är helt fantastisk!”*

9. Mysticism – ”Kristen” mystik

Den sista ”företeelsen” på Bjärka-Säby som föreståndaren tar upp är mysticism. Han säger:

*”Vi har fått frågan om mysticismen, hur ställer vi oss till det? Ja, det kan vara bra, men vad då, det är helt frågan: Vad man förpackar det ordet i? Vad lägger vi i begreppet mysticism? Men – och det finns en mysticism i förhållande till de österländska religionerna som vi säger att ”Nej – tack, men nej tack!” Och det finns det som man då brukar kalla **mysticism inom den kristna – kyrkor och så, som har många pärlor som vi behöver ta vara på.** Och vi behöver lära oss att i relation till den historia som vi har som Guds församling, att inte köpa allt, men **ta vara på det goda, plocka russinen ur kakan.**” (min fetmarkering)*

Det är bra att föreståndaren säger att vi inte skall ha något att göra med österländsk mysticism och att han ställer frågan ”*vad lägger vi i ordet mysticism?*”. Tyvärr så besvarar föreståndaren eller församlingsledningen inte frågan, vilket det ju finns synnerligen stor anledning att göra. Man säger dock att det finns delar inom s.k. ”kristen” mysticism/mystik som vi ”*behöver ta vara på*” – att vi ska ”*plocka russinen ur kakan*”! Vilka ”russin” finns det då att plocka ur den ”kristna” mysticismen – och på vilket sätt skiljer sig den mysticismen från mysticism inom andra religioner? *Vad är egentligen kristet i den ”kristna mystiken*”?

Som försvar(?) av församlingsledningens öppna inställning till kristen mysticism jämför föreståndaren med bland annat

- Teresa av Avila, en av medeltidens mest berömda och inflytelserika katolska mystiker. Föreståndaren sa:
”*Här får man ta vara på de goda bitarna och sen lägga det andra åt sidan.*”
- Ignatius av Loyola, en annan inflytelserik medeltida katolsk mystiker. Föreståndaren sa:
”*Kan vi ha retreatare med ignatiansk spiritualitet? [...]*
Kan vi ta goda bitar, som faktiskt, jag tror att Gud verkade i honom också?
Jaa – det tror vi. Är det att blanda? Nej, det tror jag är bibliskt.”

”Det andra” hos Teresa av Avila, som föreståndaren menar, är uppenbarelser och vägledning hon fick av olika andar, olika ockulta upplevelser hon hade, att hon sägs ha leviterat (lyft från marken) och att andra nunnor försökte hålla nere henne, att hon var slagen och jagad av demoner som lämnade henne när hon kastade vigvatten efter dem.

Läs mer här: www.tidenstecken.se/kkavila.htm.

Trots detta, så lyfter Ekumeniska Kommuniteten fram Teresa av Avila som ”*en andlig moder och vägledare för många*” (ekumeniskakommuniteten.se/synaxarium/2013/10/15/teresa-av-avila-1515-1582-2/).

Ignatius av Loyola och hans djupmeditationsmetod med olika andliga ”övningar” har jag redan skrivit om tidigare i dokumentet, i samband med retreatare med ignatiansk spiritualitet – se avsnitt 6–2. De bör tala för sig själv.

Det sista som föreståndaren säger, ”*Är det att blanda? Nej, det tror jag är bibliskt*”, upplever jag i sammanhanget som mycket anmärkningsvärt. Att ”*plocka russinen ur kakan*” och ”*ta vara på de goda bitarna*” är i alla fall inte i enlighet med den bibelsyn jag själv har. Det liknar mer tankegångarna inom New Age, där man efter eget behag tar till sig av och plockar russinen ur ett ”andligt smörgåsbord” från olika religioner och andra sammanhang.

Eftersom intresset inom svensk kristenhet för så kallad ”kristen” mysticism/mystik har ökat från slutet av 1900-talet och framåt, är det viktigt att församlingen blir åtminstone översiktligt informerad om ämnet. Speciellt viktigt är det, eftersom **Peter Halldorf, tillsammans med Wilfrid Stinissen och Martin Lönnebo är tre av de främsta förespråkarna för denna mystik i Sverige.**

Mysticism finns ju i nästan alla världsreligioner, så vad är då ”kristen” mysticism/mystik? Precis som inom vissa andra områden, så finns det en del tankar inom kristen mystik som ligger nära en traditionell evangelisk syn på vem Gud är och hur vi kan närma oss Honom – annars skulle den inte få fäste så lätt inom kristenheten. Dock finns det alltför många bibelfrämmande delar inom den mystiska teologin som det inte finns konkret stöd för i Guds Ord. Det handlar om både influenser från grekisk filosofi – i synnerhet nyplatonism, sv.wikipedia.org/wiki/Nyplatonism – och delar som är gemensamma med tankar och gudsbilder i mystiska delar av andra religioner. Ofta ligger de mystiska delarna i olika religioner närmare varandra än vad moderreligionerna gör, så i den kristna mystiken finns *inte* en lika skarp avgränsning mot andra religioner som den skarpa avgränsning vi läser om i Bibeln. Den kristna mystikerns väg att närma sig Gud går inte heller uppenbart via Jesus, utan det handlar bland annat om att man i tystnaden, genom olika tekniker och andliga övningar, ska *hitta Gud inom sig* (som jag skrivit om tidigare i dokumentet).

Detta område är alltför omfattande och komplicerat för att förklaras tydligt på ett par sidor här. Jag uppmanar därför dig som läser detta att åtminstone sätta dig in i grunderna, genom att läsa någon lämplig bok eller tydliga artiklar på Internet om kristen mysticism/mystik. Jag ger nedan exempel på några sådana informationskällor och tar även med några citat från källorna, för att lyfta fram vad den kristna mystiken handlar om (*min fetmarkering i citaten*):

1. Från Bibelfokus-sidan ”**Mystik – en falsk frälsningsväg!**”, www.bibelfokus.se/mystiken, av Lennart Jareteg:

”Mystik handlar om reningar, metoder, övningar och riter som skall hjälpa utövaren (ibland kallad ”mystiker”) att skåda andliga sanningar bortom alla ord, bortom den yttre världen och genom detta ”stiga uppåt” i en förening med det gudomliga. Men detta ”uppstigande” går ändå först via ”den inre vägen”. Ofta handlar denna mystiska väg om att ta sig igenom ”yttre orena lager” som man tänker sig i den mänskliga naturen, för att i sitt inre få kontakt med den egna inre ”gudomliga gnistan”. Vägen inåt vandras då bl.a. via meditativa övningar av olika slag. [...] Nedan summerar jag nu några områden där mystikens teologi markant skiljer sig från bibliskt förankrad kristen tro. Mycket är i själva verket helt tvärtom!

- **Mystiker menar att varje människa har något av ett gudomligt ursprung i sig, en ”gudagnista”. Människan söker sig till Gud och Gud söker sig till människan för att ”lika söker lika”. Gud älskar människan beroende på att hon innerst inne är gudomlig, enligt mystikens teologi.**
  - **Mystiker menar att synd är de ”orena lager” som ligger utanpå den inre gudomliga och rena naturen hos människan. Synd är att inte leva utifrån den inre gudomliga naturen. Synd är att inte vara medveten om den sanna naturen.**
  - **Mystiker menar att det är människans orena yttre skikt som hindrar människan från att se sin egen gudomlighet.**
  - **Mystiker ersätter evangeliets frälsningsväg med en egen frälsningsväg, en ”självyfrälsningsväg”, där vägen innebär rening från de orena lagren i människans yttre. Målet är en förening med en gud ”bortom” Gud. Rening sker genom askes, kontemplation, meditation, metoder, övningar, riter etc.**
  - **Frälsningens mål är uppstigandet men börjar med att människan borrar sig inåt och går tystnadens inre väg, en väg som vandras via kontemplation och meditation i en tankebefriad tystnad.**
  - **Mystiker ersätter vikten av Guds Ord och den kristna trons dogmer med det ”ordlösa”, med det som inte går att beskriva med ord. Storheten ligger inte i Bibelns stora berättelser utan i den ordlösa tomheten. Bibelns betydelse raderas successivt ut. Skillnaden mellan kristen tro och andra religioner raderas ut och förening kan ske i verkligheten bortom orden.**
  - **Mystiker minskar värdet av Bibelns Kristus till förmån för ett eget ”kristus-jag”. Tonvikten ligger på att finna detta inre kristus-jag. Mystikens teologi är inte beroende av Jesu Kristi försoningsverk, den ”fungerar” ändå, den fungerar i alla religioner.”**
2. Flera intressanta dokument finns länkat från webbsidan ”**Kristen” mystik, kontemplation, meditation, yoga m.m.**, bibelfokus.se/mystik, främst av Solveig Hendriksen. Läs t.ex. ”**Den inre resan**”, media.bibelfokus.se/docs/Den_inre_resan.pdf. Dokumentet inleds med:
”Vid sidan av den teologiska polariseringen inom kristenheten i dag finns det en mindre uppmärksammas mystik polarisering som är svårare att upptäcka p g a en gemensam kristen terminologi. Ytterst handlar det om ett val mellan Bibelns Jesus eller ”den inre resan”, om vi når gemenskap med Gud genom att ta emot Jesus Kristus eller genom att borra oss in till djupet av vårt inre, där han redan finns som ett högre, gudomligt Självy gemensamt för alla människor och alla religioner.

Med valet följer två vitt skilda världsåskådningar, den bibliska eller den ockulta.”
(min fetmarkering)

3. Boken ”**Kyrkofäder, mystiker och evangelium**”, Christer Svensson, 2013, XP Media, www.xpmedia.org, shop.textalk.se/se/article.php?id=7969&art=20396743

Utdrag från Lennart Jaretegs recension av boken (bibelfokus.se/bok_mystiker):

”Det är nu många i Sveriges kristenhet som intresserat sig för s.k. ”kristen mystik”, kanske genom att vara på retreat, testa olika kontemplativa övningar, utöva meditation, läsa böcker av både nutida och historiska mystiker, eller bara lukta på detta genom att använda **frälsarkransen** och tillhörande metoder. Många står vid sidan av och undrar vad detta är för något nytt och underligt i kristenheten. Andra oroas starkt av att **mystiken fått en så kraftig renässans och att dess apostlar Peter Halldorf, Wilfrid Stinissen och Martin Lönnebo har fått ett sådant fritt spelrum i hela Sveriges kristenhet.** Själv har jag sett en brist på lättbegriplig, svensk och modern litteratur som seriöst granskar **mystikens rötter, innehåll och dess frukt.** Därför tändes ett hopp när Christer Svenssons bok **Kyrkofäder, mystiker och evangelium** kom ut strax före jul (2013) eftersom **denna bok behandlar just detta ämne, ofta med undervisning från just Halldorf, Stinissen och Lönnebo som utgångspunkt.** [...] Bokens stora förtjänst, tycker jag är att den dels visar på hur **grekisk filosofi (inte minst i form av nyplatonism) genom hela den kristna historien blandats in i kristen teologi**, samt dels vad denna grekiska filosofi innebär och vad den ger för skadlig frukt i kristenheten. [...] En viktig fråga som boken ställer är denna: **är Bibelns evangelium förenligt med mystik? Svaret blir ett mycket tydligt NEJ utan kompromisser.**” (min fetmarkering)

4. Boken ”**Bevara din frihet**”, Nils-Olov Nilsson, 2013, Gospel Media, www.sjobergsforlag.se/bocker/uppbyggelse/bevara-din-frihet-nils-olov-nilsson.

Från bokens baksida:

”Boken är en försiktig analys av den fria, karismatiska församlingens månghundraåriga kamp för frihet och rätten att följa den första församlingens liv och lära.”

I kapitel 6, ”Mystiken knackar på kyrkans dörr” beskriver Nils-Olov Nilsson hur mystiken kommit in i många frikyrkliga församlingar. Han skriver bland annat (sid. 103–104):

”På vissa platser sysslar församlingar med **ljusändning, rekommenderar frälsarkransar och ordnar med retreatar.** Än så länge har de begränsat det till symbolhandlingar, men trenden är tydlig. Vi attraheras av mystiken, det okända och transcendenta. **Fortsätter det här kommer läran att försvagas och symboliken och sakramentsläran ta över.** [...]”

Vi lever i en tid då teologin fräts sönder inifrån. Resultatet blir en andlighet utan teologisk substans, en tro utan under. [...]

Traditionell evangelisk andlighet är nu på reträtt. Bokhyllorna hos de kristna förlagen och bokhandlarna fylls av orientalisk, katolsk och grekisk-ortodox mystik.”
(min fetmarkering)

Mycket mer skulle kunna sägas här för att lyfta fram de nära kopplingarna mellan ”kristen” mystik, katolsk och ortodox teologi, ignatiansk spiritualitet, lectio divina, buddhism och New Age. Jag hoppas dock att detta ändå framgår med tydlighet när du läst det här dokumentet. Vi behöver alla ställa oss frågan ”Är detta bibliskt?” För mig är det hur tydligt som helst: **Nej!**

Ska man hämta inspiration eller metoder från andra religioner bara för att man *upplever* något positivt med dem? Är ökenfädernas närhet till apostlagärningarnas tid en garanti för att deras mystiska undervisning är bibelförankrad? Svaret är utan tvekan **nej** även på dessa frågor!

I mystikens gränsland möts mystiker från olika religioner i förståelse för varandras gudsbild –

fast man talar mer om vem eller vad Gud *inte* är, snarare än vem/vad Han är (sv.wikipedia.org/wiki/Mystik). Hur avgör kristna mystikern vilken gudsbild som är den rätta – och i vilken utsträckning påverkas den av österländsk mystik och grekisk filosofi? Här finns fler frågetecken än utropstecken, risk för religionsblandning och risk för avgudadyrkan!

10. Katolicering

Som en slags övergripande sammanfattning av det mesta jag skrivit om i dokumentet, vill jag lyfta fram den uppenbara katolicering som sker inom svensk kristenhet, dvs. att fler och fler församlingar från olika samfund tar in influenser från och vill samverka med romersk-katolska kyrkan. Det som jag har skrivit om i detta dokument ingår på olika sätt som praktiska inslag i eller undervisas om i romersk-katolska kyrkan och/eller de ortodoxa kyrkorna och/eller i olika kommuniteter och retreatgårdar som t.ex. Ekumeniska Kommuniteten i Bjärka-Säby och Berget i Rättvik.

På tidskriften Pilgrims webbplats kan man läsa (tidskriftenpilgrim.ekibs.se/ny-prenumeration/):

”Pilgrim öser ur den kristna traditionens rika källor, såväl från den odelade kyrkan som från vår tids vitala andliga strömmar i kristenheten. Kyrkofäder, ökenfäder och medeltidsmystiker talar sida vid sida med viktiga röster i samtiden som visar på vägar till kyrkans enhet och det inre livets förnyelse.”

Ekumeniska Kommuniteten är huvudman för Pilgrim och delar naturligtvis den praktiska och teologiska inriktning som Pilgrim har och som speciellt präglas av de personer som ingår i Pilgrims referensgrupp (tidskriftenpilgrim.ekibs.se/referensgrupp/).

Peter Halldorf beskriver själv detta i Ekumeniska Kommunitetens månadsbrev för januari 2014 (ekumeniskakommuniteten.se/manadsbrevet/files/2014/01/Månadsbrev-januari-2014.pdf):

”Pilgrims spiritualitet är också kommunitetens. Vi lutar oss mot en lång, beprövad tradition av andlig erfarenhet. Vi tror på det möjliga, och nödvändiga, i att **andas med kyrkans bägge lungor**, som Johannes Paulus II uttryckte det när han talade om släktskapet mellan öst och väst i kyrkan. Vi vill låta oss inspireras av de heliga som gått före oss – de som står varandra nära, om än åtskilda i tid och av konfessionell tillhörighet. **Därför är kyrkans synliga enhet, och i dess förlängning arbetet för försoning och enhet mellan alla människor av god vilja, en hjärtefråga för Pilgrim liksom för Ekumeniska Kommuniteten.**” (min fetmarkering)

Det är viktigt att reflektera över vad Peter Halldorf och Ekumeniska Kommuniteten menar med formuleringen *”Därför är kyrkans synliga enhet [...] en hjärtefråga för Pilgrim liksom för Ekumeniska Kommuniteten”*. Det är inte bara i månadsbrevet som det med tydlighet framgår att det är en enhet med de ortodoxa kyrkorna och i synnerhet romersk-katolska kyrkan som man i första hand avser – den ”odelade kyrkan”.

Traditionen, den enskildes tro och (katolska) Kyrkans tro

På YouTube finns ett utdrag, i form av två youtube-klipp, från ett föredrag som Peter Halldorf hade på Arbetsgemenskapen Kyrklig Förnyelses (AKF:s) kyrkodagar i Uppsala 2009. AKF verkar för Svenska kyrkans förnyelse på katolsk grund – man anser att Svenska kyrkan skall se sig som den katolska Kyrkan i Sverige och att Svenska kyrkan har ett ekumeniskt ansvar gentemot bland annat romersk-katolska kyrkan. (akf.se/post-3).

I sitt föredrag talar Peter Halldorf om sin syn på Traditionen i den odelade Kyrkan (dvs. romersk-katolska kyrkan), om förhållandet mellan individens personliga tro och Kyrkans tro och inte individens personliga tro samt att han tillhör den katolska (allmänneliga) kyrkan. Jag har nedan nedtecknat några, i min mening, centrala delar av föredraget.

Här ska man ha i åtanke att Peter å ena sidan verkar använda begreppet ”katolsk” i betydelsen ”allmännelig” och begreppet ”ortodox” i betydelsen ”renlärig”. Å andra sidan, så uppfattar jag i

det här sammanhanget inte hans ord som bara dessa synonymer. Kopplingen till och Peters identifiering med den ”odelade” romersk-katolska kyrkan och dess Tradition är inte direkt otydlig:

Del 1: youtu.be/tMsa-9xyV5I:

”Pingstvännerna lärde mig att älska Bibeln, kyrkofäderna har hjälpt mig att förstå Bibeln. [...]

Traditionen blev för mig en förnyelsens källa. [...] För den odelade kyrkans vittnen är Traditionen [...] förnyringens ande. Den är ingenting annat än den Helige Andes oavbrutna källflöde i kyrkans liv.

Vår tro, [...] som vi tar emot av kyrkan, och bevarar, upphör aldrig att förnyas under Andens inflytande. [...]

Peter talar sedan om tiden efter Reformationen och fortsätter:

Så blev den enskildes tro också mer sårbar. [...] Tron är förvisso personlig, [...] men det är inte detsamma som att tron är ett privat projekt. Vi bärs av kroppens, kyrkans, tro. Hon som finns i alla tider och på varje ort [...]

”Herre, se inte till våra synder, utan till Din kyrkas tro.” När var och en blev sin egen andliga auktoritet låg vägen snart öppen för en utveckling som skulle leda till ständigt nya avknoppningar. [...]

*Varje autentisk väckelserörelse i kyrkans historia har drivits av profetens karisma. Utan profeter dukar kyrkan närpå under när bistra tider råder för tron. Men den kristna församlingen kan inte uteslutande byggas på profetens grund. Då blir hon protestantisk. Hon bygger in en protest i sitt fundament och består därför bara så länge protesten är giltig. **Kyrkan är till sitt väsen katolsk och hon är i sin tro ortodox.**” (min fetmarkering)*

Del 2: youtu.be/y_94GTIL3aQ

”Jag vet nu att jag tillhör den katolska kyrkan, hon som finns på varje ort och i alla tider. Är det så enkelt att bli katolik? Är det alltså bara att ta till sig av allt som finns i den stora kyrkan i öst och väst, så som ingenting hänt? Ja och nej. Ja – allt som tillhör Kristus tillhör alla som hör Kristus till. Som S:t Paulus säger; allt tillhör er, hela världen, liv och död, nutid och framtid – allt är ert! Och nej – vi kan inte bara dra ett streck över den kristna kyrkans uppslitande historia, som om ingenting hänt. **Det krävs en ömsesidig omvändelse för att enheten och katoliciteten inte skall bli en chimär, en låtsaslek i lånade kläder.** [...]

Traditionen i vertikal mening [...] garanterar förbindelse med de ursprungliga källflödena. Traditionen, eller traditionerna, i horisontell mening kan ha en hämmande inverkan på Anden.” (min fetmarkering)

Vad menas egentligen med ”Traditionen” med stort ”T”, som så positivt lyfts fram av Peter Halldorf som ”den Helige Andes oavbrutna källflöde i kyrkans liv”? För att få en bra förståelse rekommenderar jag att du läser Per-Axel Sverkers dokument ”Traditionen i ortodox, katolsk och evangelikal teologi” (www.sverkersteologi.se/wp-content/uploads/2013/01/Traditionen-i-ortodox-katolsk-och-evangelikal-teologi.pdf).

Kortfattat kan sägas att Traditionen i katolska kyrkan är den odelade Kyrkans lära, som överförs genom generationerna, som påven i Rom har främsta tolkningsrätt över, och som finns beskrivet i katolska kyrkans katekes, www.katekesen.se.

Där kan man bland annat läsa följande anmärkningsvärda paragrafer:

- ”Detta betyder att kyrkan, åt vilken förmedlingen och tolkningen av uppenbarelsen har anförtrotts, inte får sin visshet om allt i uppenbarelsen enbart genom den heliga Skrift. Båda, Skriften såväl som Traditionen, bör därför tas emot och hållas i ära med samma hängivenhet och vörndnad” (Paragraf 82, www.katekesen.se/index.htm?kkk74-.htm#82)
- ”Uppdraget att tolka Guds ord, det skrivna och det traderade, har tillerkänts enbart kyrkans levande läroämbete, och detta utövar sin befogenhet i Jesu Kristi namn.

Detta läroämbete innehas av kyrkans biskopar i gemenskap med Petri efterträdare, biskopen av Rom.” (Paragraf 85, www.katekesen.se/index.htm?kkk74-.htm#85)

- *”Det visar sig alltså, att den heliga Traditionen, den heliga Skrift och kyrkans läroämbete enligt Guds allvisa råd är till den grad sammanbundna och samordnade att ingetdera kan fortbestå utan det andra. Tillsammans bidrar de, var och en på sitt sätt och under en och samma Andes medverkan, framgångsrikt till själarnas frälsning.” (Paragraf 95, www.katekesen.se/index.htm?kkk74-.htm#95)*

Förhållandet mellan Traditionen och Guds Ord, såsom den ovan formuleras av katolska kyrkan, delas uppenbarligen av Peter Halldorf och – som jag förstår det – av Ekumeniska Kommuniteten. I och med församlingsledningens generösa förhållningssätt till Ekumeniska Kommuniteten, så upplever jag det som att man inte tar så allvarligt på detta.

Jag vill, i sammanhanget, även lyfta fram det anmärkningsvärda som Peter säger i videoklipp 1, angående relationen mellan den personliga tron och Kyrkans tro. Han säger att vi tar emot tron från kyrkan och att vi bärs av kyrkans tro. Detta är inget annat än katolsk lära och ligger helt i linje med bland annat katolska kyrkans paragraf 85 ovan. Jag vill gärna låta Peter själv utveckla vad han menar, vilket han också gör i ett bibelstudium på Hönökonferensen 2013-07-11, honokonferensen.com/tmp/mp3/1320.mp3.

Peter talar, från 35:55, om *”det sammanhang som, på samma gång klart och gåtfullt ger uttryck för de kosmiska konsekvenserna, räckvidden av Kristi uppståndelse. Hans nedstigande i dödsriket och Hans uppståndelse”*. Därefter läser han 1 Petr 3:18–19, 1 Petr 4:6 och 1 Kor 5:5 och reflekterar över tolkningen av dessa bibelversar.

Det är inte själva *tolkningen* av de tre bibelställena jag vill fokusera på här, utan i stället den principiella frågan om det är så att varje kristen är fri att, med den Helige Andes hjälp, själv tolka Guds Ord eller om tolkningsrätten endast tillfaller *”kyrkans biskopar i gemenskap med Petri efterträdare, biskopen av Rom”*, som jag ovan citerade från paragraf 85 i katolska kyrkans katekes? Vid 39:04–41:35 säger Peter, angående tolkningen av de lästa bibelversarna, följande:

”Hur ska man förstå detta? Ja, nån kanske undrar och säger ”Jamen, hur ser du på detta, Peter, hur tolkar du detta?” Det är helt ointressant! Nu håller vi i bibelstudier – jag försöker förmedla till er Kyrkans tro, grundad på Skriften. Vad jag eventuellt tycker och tänker och tror och jag tolkar och det ena och det andra bibelordet – det är av noll och intet värde i sammanhanget.

Nu är jag ju medveten om att det kanske inte är alla som tänker just så att ”jamen, jag vilar i min tro och i mitt liv på Kyrkans tro”, utan vi kan känna ”Jamen, jag måste ju själv få komma fram till en egen övertygelse och visshet” – och jag har respekt för det. Jag har stor respekt för det.

Men jag tänker på – jag påminner mig, det är en gammal berättelse. Två erfarna andliga ledare i England som möttes vid ett tillfälle och samtalade, och den ene var katolik, den andre var anglikan. Efter ett tag, de hade samtalat länge, så sa katoliken: ”Ja, vi tror ju på exakt samma sätt, du och jag, vi tror samma sak. Det är bara en skillnad mellan oss. Du tror det du gör därför att du tror att det är rätt. Jag tror det för att Kyrkan lär det.”

*Och det där kan man behöva fundera lite över. Inte så att, om vi vilar i Kyrkans tro, att det inte skulle innebära – också vår egen övertygelse och visshet. Men, kan man leva och dö på sin egen tro? Ja, man kan leva kanske en hel del i livet, men kan man dö på sin egen tro? Det är nog få som kan göra det. För också i dödens stund, så kan ångest och tvivel och vända och osäkerhet komma över den kristne. Jag vill inte dö på min egen tro, men jag kan dö på kyrkans tro. Den bär mig. Och det är därför vi ofta ber, när vi firar nattvarden **”Herre, se inte till våra synder, utan till Din Kyrkas tro.”***

(Min fetmarkering. Peters betoning är understruken)

Min tolkning av ovanstående utlägg av Peter Halldorf, i kombination med videoklippen från hans föredrag på AKF, är att det är ett tydligt erkännande av katolska kyrkans paragraf 82, 85 och 95.

Förbundet för Kristen Enhet

Det är inte bara ovan nämnda Arbetsgemenskapen Kyrklig Förnyelse som vill identifiera Svenska kyrkan med den katolska Kyrkan. Inom Svenska kyrkan finns även **Förbundet för Kristen Enhet, FKE**, som i sin programförklaring (kristenenhet.nu/foldern.htm) skriver följande:

*”FKE hävdar allt sedan förbundet bildades 1965 att **den universella kyrkans synliga enhet framträder i biskopskollegiets gemenskap omkring biskopen av Rom.** [...]*

*FKE är en trosgemenskap mellan katoliker och medlemmar i Svenska kyrkan, som vill bidra till förberedelsen av **en återförening mellan kyrkorna enligt katolska principer för ekumeniken.** [...]*

*En aktuell uppgift är bl. a att verka för en fördjupad biblisk och teologisk förståelse för **påvens ställning som hela den återförenade kyrkans synliga och enande centrum.** [...]*

*FÖRBUNDET FÖR KRISTEN ENHET står under **överinseende av den katolske biskopen av Stockholm, Anders Arborelius**”*

Förbundet för Kristen Enhet strävar uppenbarligen efter en **katolicering av svensk kristenhet!** Vad har då detta att göra med Sionförsamlingen eller Ekumeniska Kommuniteten?

På FKE:s styrelsesida kristenenhet.nu/styrelse.htm kan man läsa att biskop emeritus Björn Fjärstedt är en av FKE:s två rådgivare. Det är till och med så att han är en av de som grundade FKE 1965 (kristenenhet.nu/fkes_historia.htm). Till saken hör att Björn Fjärstedt dessutom är s.k. visitorator för Ekumeniska Kommuniteten (ekumeniskakommuniteten.se/organisation/).

Begreppet *visitation* kommer ursprungligen från katolska kyrkan och innebär vanligen att en kyrklig auktoritet besöker en kyrka, en församling, ett kloster eller liknande för att vaka över och stämna av verksamheten och att man teologiskt håller sig till den sanna läran.

Den fråga som jag hoppas att församlingsledningen, mot den bakgrunden, ställer sig är ”På vilket sätt påverkar biskop Björn Fjärstedt Ekumeniska Kommunitetens verksamhet på Bjärka-Säby, med tanke på att han är en så tydlig förespråkare för den katolicering som FKE verkar för?”

Även Bergets föreståndare Peder Bergqvist, som jag skrivit om tidigare i dokumentet och som har en nära relation till Ekumeniska Kommuniteten, verkar sträva efter samma katolicering av svensk kristenhet. Han ingår nämligen i styrelsen för FKE (kristenenhet.nu/styrelse.htm).

Denna enhetssträvan verkar även vara huvudsyftet för stiftelsen Berget: *”Stiftelsens syfte är att erbjuda retreatar och annan verksamhet som ger andlig fördjupning och som **främjar strävanden för Kyrkans enhet. Denna enhet får praktiska uttryck i livet på Berget, i vänskapen och gemenskapen. Verksamheten är öppen för alla intresserade, oberoende av trostillhörighet**”* (från www.berget.se/vad_ar_berget). Per Mases, som var föreståndare på Berget innan Peder Bergqvist och ingick i Pilgrims referensgrupp sedan dess start, konverterade 2010 till katolicismen (www.dagen.se/nyheter/per-mases-bliir-katolik/).

På vilket sätt märks katoliceringen i många svenska frikyrkor (inklusive Svenska kyrkan)?

Jag vill återigen rekommendera att du läser Krister Nordins bok *”Vart är vi på väg?”*.

Krister beskriver detta på ett tydligt sätt i bokens kapitel 5, ”Katolicering”

(läs www.kristernordin.se/vartarvipavag/vartarvipavagkapitel05katolicering.html,

eller pdf-filen, i bokens stil: [www.kristernordin.se/vartarvipavag/Krister_Nordin_-_Kapitel_05_-_Katolicering_\(Utdrag_ur_VART_AR_VI_PA_VAG_\(2013\)\).pdf](http://www.kristernordin.se/vartarvipavag/Krister_Nordin_-_Kapitel_05_-_Katolicering_(Utdrag_ur_VART_AR_VI_PA_VAG_(2013)).pdf) eller bättre – läs i boken!)

Här tar jag bara med några citat och hänvisar dig till att själv läsa hela kapitlet:

*”Här vill jag också passa på att definiera vad jag avser med begreppet **katolicering.***

*I den här boken används det om de tecken på en **allmän strävan tillbaka till de***

historiskt kyrkliga rötter och sammanhang vi i omgångar frigjort oss från genom

väckelsens historia och under århundradenas lopp, eller ibland tvingats bort ifrån. [...]

Det jag på ett enkelt och rakt sätt vill lyfta fram är min uppfattning att det på många håll i svensk kristenhet, frikyrkligheten inkluderad, pågår ett sökande efter sakramental och liturgiska språk, symboler och företeelser från den historiska kyrkan, och att sökandet inom dessa sammanhang inte sker först och främst i Skriften genom den helige Andes smörjelse och ledning, utan i andra historiska källor, religiösa praktiker och genom olika andliga övningar.

*Varför det sker kräver en djupare analys än vad den här boken kan erbjuda, men kanske sker det i en ambition att nå den postmoderna människan på en nivå av **mystik bortom rationalitet och förnuft**, eller kanske är det **en reaktion på andefattiga och ytliga församlingsmiljöer**. [...]*

*Ett exempel som är relevant och dessutom nästintill omöjligt att låta bli att nämna är **den katolicering som sker inom svensk väckelsekristenhet genom den komunitet som finns just på Sionförsamlingens i Linköping församlingsgård Nya Slottet Bjärka-Säby och genom den verksamhet som bedrivs där**. [...]*

*Det är till den miljön (anm: Bjärka-Säby) **full av begrepp, liturgier, sakrament och symboler från katolska och ortodoxa sammanhang och praktiker som pastorer, medlemmar och grupper från en del av våra frikyrkor åker på konferenser och retreator**. Att det har en katolicerande effekt på våra församlingar sprungna ur olika väckelserörelser är väl mer sannolikt än förvånande. [...]*

*Vad finns det då för **faror med katoliceringen**? Jo, faran ligger i att den orubbliga tron på och tilliten till Bibeln i allmänhet och Nya Testamentet i synnerhet som enda grund och auktoritet för den kristna tron och det kristna livet naggas i kanten och i vissa fall till och med hotas rejält. [...]*

Krister skriver mer läsvärt i kapitel 5, om katolicering, så jag hänvisar dig dit för ytterligare upplysning. I sammanhanget är det också lämpligt att läsa kapitel 6, ”Katolska villolärar”.

Jag vill med skärpa betona att den katolicering som jag har lyft fram ovan – och i hela det här brevet – är precis det som präglar mycket av Ekumeniska Kommunitetens verksamhet och undervisning på Nya Slottet Bjärka-Säby. I och med församlingsledningens generösa inställning till Ekumeniska Kommuniteten, där man inte vill förbjuda utan bara minska, där man vill plocka russen ur kakan, osv., så är det tydligt att man *inte* anser att denna katolicerande påverkan på Bjärka-Säby eller på församlinglivet i stan är allvarlig eller oroande.

Ulf Ekman blir katolik

Den 9 mars 2014, dagen innan jag skickade detta öppna brev till församlingsledningen, så meddelade Ulf Ekman offentligt att han och hans fru Birgitta lämnar Livets Ord för att inom kort upptas i katolska kyrkan (www.varldenidag.se/nyhet/2014/03/09/Paret-Ekman-blir-katoliker-lamnar-Livets-ord/). Det är å ena sidan mycket anmärkningsvärt att en av de mest framträdande pastorerna inom svensk kristenhet konverterar till katolicismen, men å andra sidan är detta något som många sedan länge har förstått kommer att ske förr eller senare. Paret Ekman säger själva att de har bearbetat detta beslut sedan millennieskiftet, dvs. i mer än 10 år.

Förstår du som läser detta hur familjen Ekmans konvertering så tydligt bekräftar den katolicering av svensk kristenhet som jag beskriver i detta dokument? Ulf Ekman påverkar naturligtvis många, såväl inom som utanför Livets Ord, och inte bara inom Trosrörelsen, att gå samma väg som han själv – och som hans son Benjamin gjorde i slutet av 2013. (Som en notis kan nämnas att Pilgrims redaktionsråd nyligen utökades med bland annat Benjamin Ekman – se ekumeniskakommuniteten.se/manadsbrevet/files/2014/01/Månadsbrev-januari-2014.pdf.)

Inom Livets Ord finns medlemmar som på ett tydligt sätt har tagit avstånd från bland annat Ulf Ekmans och andras katoliceringspåverkan i församlingen. Jag rekommenderar dig att läsa det öppna brev som Obadja AB skrev till Livets Ord i december 2013, där man avslutar sitt finansiella

stöd till församlingen på grund av den katoliseringsprocess som pågår i församlingen. Innehållet i det brevet ligger nära innehållet i stora delar av mitt brev: aletheia.se/2013/12/08/katolicismen-pa-livets-ord-far-finansiar-av-kinamissionen-att-avbryta-allt-samarbete/ Läs även brevets bilagor!

I det här brevet skriver jag främst om katoliceringen av *svensk* kristenhet, men jag vill betona att detsamma även sker på andra ställen i världen. Ett *väldigt* tydligt exempel på det kan ses i följande videoklipp på YouTube, från slutet av februari 2014: youtu.be/uA4EPOfic5A. Här välsignar katolska kyrkans påve Franciskus och trosförkunnaren Kenneth Copeland varandra – och Kenneth Copeland gör det verkligen med eftertryck! Lyssna även till vad den predikande biskopen Tony Palmer säger om enhet mellan karismatiska kristna och katolska kyrkan. Han säger bland annat att Luthers ”protest” inte längre gäller – och hur kan det då finns en protestantisk kyrka?

Den naturliga konsekvensen blir enhet med katolska kyrkan!

(Ett videoklipp som på ett bra sätt kommenterar ovanstående video finns här:

youtu.be/7kgxEvIDoGs)

Hur reagerar du när du läser om Ulf Ekmans konvertering till katolicismen? Är det något som påverkar Sionförsamlingen i Linköping? När du har kommit så här långt i läsningen av detta dokument, så förstår du nog att jag anser att Ekumeniska Kommunitetens ortodox- och katolsk-influerade verksamhet och undervisning utgör en stark katoliserande påverkan i svensk kristenhet i allmänhet och på de människor som tar del av detta på Bjärka-Säby i synnerhet. Nya Slottet Bjärka-Säby är Sionförsamlingens församlingsgård, så det är självklart att detta även påverkar församlingens medlemmar och verksamhet.

Många har de senaste tio åren undrat när Ulf Ekman officiellt ska konvertera till katolicismen. Eftersom Peter Halldorf i flera avseenden har varit ännu tydligare än Ulf Ekman, när det gäller närmanden till (koptisk-)ortodoxa kyrkan och katolska kyrkan, så är det många som också har undrat när Peter Halldorf skall konvertera till någon av dessa kyrkor. Frågan har blivit än mer aktuell nu när Ulf Ekman konverterat. Hur skulle en sådan *officiell* konvertering påverka församlingsledningens inställning till Ekumeniska Kommunitetens verksamhet på Bjärka-Säby?

11. Framtiden för Bjärka-Säby & Samarbetet med Ekumeniska Kommuniteten

I avslutningen av sitt inledande anförande på församlingsforumet sa föreståndaren sammanfattningsvis följande:

”Vad gäller samarbetet med Kommuniteten, så ska jag säga att det beror ju helt på – det är att va resa, där vi inte vet vart vi är om ett eller fem år. Det beror ju på två olika parter. I det ramverk som vi ställer upp – och i det som vi ser framtiden, liknande, jaa, samarbete gärna. [...]

Men konkret, för församlingen, jag tror att vi ska ta vara på den som retreatgård. [...]

Men vi har, med Bjärka, inte bara en kallelse – eller, vad ska jag säga, ett verktyg för oss själva, utan en kallelse också i Sverige. [...]

Vi ska vara försiktiga i vår förändringsiver att vilja förändra verksamheten på Bjärka, att inte börjar arbeta mot Gud. [...]

. Det handlar inte om att vi skall schackra med den rena tillbedjan, det handlar inte om att vi ska slänga de skatter vi har som – som pingstförsamling, över bord. [...]

Jag såg på en undervisningskassett ifrån, eller en undervisnings-DVD, ifrån Livets Ord. [...] Och det var från i somras, en konferens där påvens predikant Cantalamessa undervisade. Och han sa ungefär så här: ”Om vi ska enas, så måste det vara under parollen ”Jesus är Herre”, på våra knän, där vi ber om förlåtelse för våra synder, det är dit Gud vill föra oss. Det är bara där enhet kan växa.” Jag tror inte det handlar om nån stor kyrka, sammanslagning. Nej, Gud bevara oss från det. Det handlar om att

Guds folk, de bröder och systrar som vi har, kommer närmare varandra och den helige Ande kommer över oss. Och när helige Ande kommer över oss, så fyller Gud oss med kärlek till våra bröder och systrar. Handlar det om att blunda för teologiska krumbukter som vi tycker andra gör? Nej, absolut inte! Det handlar om att va generösa mot varann, stå stabilt i det Gud har gett oss.

Och vi behöver arbeta med verksamheten på Bjärka. Vi behöver vårda det Gud har gett oss, i teologi. Vi behöver göra det utan att vara nej-sägare till andra sätt att uttrycka sin tro. Och vi ska vara stolta över vad Gud har gjort på Bjärka. [...]

Det är en kallelse som Gud har till oss som församling, [...] (min fetmarkering)

Jag håller med om att vi ska vara öppna för enhet och ekumenik med andra enskilda kristna, som bekänner Jesus som Herre i sina liv. Om vi ska älska vår nästa som oss själva, så inkluderar det naturligtvis kristna från *alla* sammanhang med olika teologisk grund – såväl katoliker som ortodoxa, anglikaner, baptister, pingstvännen osv. Vi är ju alla lemmar i Kristi kropp och *har därför redan* den enhet som Jesus ber Fadern om i Joh 17:20: ”Jag ber att de alla skall bli ett och att liksom du, Fader, är i mig och jag i dig, också de skall vara i oss. Då skall världen tro på att du har sänt mig.” Problemet uppstår när enhetssträvan flyttar sig till en nivå där man strävar efter enhet mellan olika kyrkosystem – vilket är precis det som syns så tydligt i Ekumeniska Kommunitetens verksamhet och undervisning i enlighet med romersk-katolsk och ortodox lära, vilket inkluderar alla de ”komponenter” som jag skrivit om i det här dokumentet.

Det ”problem” jag talar om är den katoliceringskonsekvens på Bjärka-Säby och i vår egen församling, som följer av denna enhets- och samarbetssträvan. Jag upplever att föreståndaren och församlingsledningen antingen inte inser detta eller att man inte tar det så allvarligt. I inledningen av sitt anförande läste föreståndaren själv från Joh 17:20 och sa att

”I och med Bjärka har vi en speciell kallelse, som församling, det är jag helt övertygad om. Det är en kallelse omkring – ja, som bygger på Joh 17:20. [...]

Jag tror att det här bibelstället har oerhörd viktig bäring på vår kallelse.”

Som en konsekvens av denna kallelse, som föreståndaren upplever att församlingen har, så lyfter han i avslutningen särskilt fram (se avslutningsorden ovan) att församlingen skall ta vara på Nya Slottet Bjärka-Säby som retreatgård, att vi ska vara kärleksfulla mot våra syskon på Bjärka-Säby, inte vara nej-sägare till andra sätt att uttrycka sin tro. *Självklart* skall vi visa kärlek till alla i Ekumeniska Kommuniteten och deras omgivning – det är inte människor jag vänder mig mot. Jag vill återigen betona att det är *verksamhet och undervisning i strid med Guds Ord*, som jag vill lyfta fram och varna för! Jag får intrycket att det är många, inklusive församlingsledningen, som felaktigt tror att min och andras oro och varningar handlar om en intolerans för andra kristnas uttryckssätt, som t.ex. om man föredrar en mer ”vördnadsfull” gudstjänstform i stället för en mer karismatisk sådan – föreståndaren sa till exempel ”... att vara nej-sägare till andra sätt att uttrycka sin tro”. Om däremot ”uttryckssätt” handlar om sådant som har sin grund i andra religioner och/eller på annat sätt går emot Guds Ord, som t.ex. radband, ikoner, bön till helgon, mystika och/eller buddhistiska meditations- och kontemplationsformer osv., då vill jag verkligen vara nej-sägare!

I sitt inlägg under forumet sa en av församlingens äldste bland annat att

”För mig som äldste så känns det som att, nu har vi ett brofäste som har presenterats av föreståndaren, där vi kan relatera som pingstförsamling – det här är vi. Och då är vi trygga i det och så kan vi bygga broar till andra spiritualiteter...”

Här gäller det dock att tänka på att broar har *två* brofästen och att man via bron även kan ta sig över från det *andra* brofästet till församlingens sida. Vems brofäste är starkast och från vilket håll kommer den största påverkan, dvs. vem påverkar vem mest? Är församlingens teologiska grund så fast att den i längden kan stå emot den ortodoxa och katolska påverkan från ”det andra brofästet”? Nej – det är just det som jag och flera andra medlemmar upplever att församlingen *inte* kan! Det visar sig tydligt, när såväl ett antal ”vanliga” medlemmar som en del äldste deltar aktivt i gudstjänster med inslag som tydligt avviker från vår egen klassiska evangeliska teologi.

Nya Slottet Bjärka-Säby som retreatgård

Föreståndaren sa, om (Nya Slottet) Bjärka-Säby, att ”*vi ska ta vara på den som retreatgård*”. Då undrar jag vilken typ av retreatar som församlingsledningen vill ha på Bjärka-Säby och vilken form de kommer att ha?

Under våren 2014 arrangerar församlingen, i samarbete med Ryttargårdskyrkan, två egna retreatar (pingstlinkoping.se/tro/66-retreat/596-retreater-varen-2014). Den första hölls 7–9 februari i år, med Ryttargårdskyrkans pastor Eleonore Gustafsson som retreatledare. Hon bodde 2006–2008 på Nya Slottet Bjärka-Säby och var då en av systrarna i Ekumeniska Kommuniteten. Den andra retreaten hålls den 28–29 mars, med församlingens pastorer Anette Fredriksson och Björne Erixon som retreatledare.

Jag ifrågasätter inte att församlingen har egna retreatar på Bjärka-Säby, men det är av oerhört stor vikt att församlingsledningen är tydlig med vilken *utformning* retreaterna har – och om de på något sätt relateras till ignatiansk spiritualitet. Om församlingsledningen tydligt vill betona en annan inriktning och utformning än de ignatiansk-influerade retreatar som Pilgrim anordnar, så måste detta förmedlas tydligare än vad som görs på pingstlinkoping.se/tro/66-retreat/596-retreater-varen-2014. Där står det att ”*Mellan introduktionen på upptaktskvällen till avslutningen råder tystnad. Det betyder bl.a. att man har sin mobil avstängd. Syftet med tystnaden är att du skall få tid och ro att be till Gud och lyssna till hans röst*”, men man behöver vara tydligare än så. Det här hade lika gärna kunnat finnas med i Pilgrims retreatbeskrivning.

Det står också att ”*Retreatens tema är "Hur umgås man med Jesus?". Undervisningen består i ett föredrag på lördagen och fyra övningstillfällen á 30 minuter då du får möjlighet att testa olika bönesätt*.” Vad menas med ”övningstillfällen” och ”testa olika bönesätt”? Det låter rätt likt ignatianska ”andliga övningar”, som jag skriver om tidigare, under avsnitt 6–2!?? Om det *inte* rör sig om detta, så anser jag att det i så fall måste framgå med tydlighet!

Webbplatsen för Nya Slottet, Bjärka-Säby, dvs. nyaslottet.se, ägs av Sionförsamlingen i Linköping. På webbsidorna nyaslottet.se/retreat_1.html och nyaslottet.se/retreat_2.html kan man kortfattat läsa om de retreatar som erbjuds på Bjärka-Säby samt avslutningsvis att ”*Bokning av våra retreatar sker i samarbete med Tidskriften Pilgrim*” (min fetmarkering). Därefter finns det en länk till Pilgrim, www.tidskriftenpilgrim.se. Här förmedlas alltså att retreaterna på Nya Slottet Bjärka-Säby är *våra*, dvs. Sionförsamlingens, ett intryck som förstärks genom att ”*bokningen sker i samarbete med Tidskriften Pilgrim*” (min markering). Dock länkas man på Pilgrims webbplats endast vidare till Pilgrims *egna* retreatar.

Är församlingsledningen medveten om denna stödjande marknadsföring av Pilgrims retreatar? Är det så att ledningen gärna önskar att det hålls *fler* Pilgrimretreatar på Bjärka-Säby?

I avslutningen av Ekumeniska Kommunitetens månadsbrev för januari 2014 (ekumeniskakommuniteten.se/manadsbrevet/files/2014/01/Månadsbrev-januari-2014.pdf) skriver Peter Halldorf om en kommande *utökning* av Pilgrims retreatverksamhet på Bjärka-Säby:

*”Som många påpekar blir retreaterna på Bjärka-Säby ofta snabbt fulltecknade, vilket gläder oss samtidigt som det visar hur allt fler efterfrågar retreatar. Det är därför glädjande att kunna meddela att **vi från och med hösten 2014 kommer att utöka antalet retreatar på Bjärka-Säby. Det är inte minst en följd av de fruktbara samtal kommuniteten under hösten haft med Nya Slottets ägare, Sionförsamlingen i Linköping, vars ledning uttryckt att man önskar förstärka och utveckla Bjärka-Säby som ekumeniskt retreatcentrum.**”*

Här är det önskvärt, eller snarare nödvändigt, att församlingsledningen bekräftar eller dementerar denna månadsbrevstext. *Har* församlingsledningen öppnat upp för fler Pilgrim-retreatar med ignatiansk spiritualitet på Bjärka-Säby, i sin önskan att utveckla Bjärka som ett ekumeniskt retreatcentrum?

12. Förhållningssätt

Vilket förhållningssätt skall man som kristen ha till alla de företeelser som jag har beskrivit i det här dokumentet? Det beror naturligtvis på om man anser att det finns teologiskt stöd för dem eller inte – utgående från vårt protestantiska/evangeliska/pentekostala perspektiv och tro. Ett sådant teologiskt stöd måste naturligtvis vara tydligt grundat i Guds Ord, så långt det är möjligt, annars handlar det bara om ett ”tyckande”. Visst finns det utrymme för olika tolkningar av en del bibelverser i Skriften, det är ju en huvudanledning till att det finns olika kyrkofamiljer och olika samfund. När det gäller centrala delar i Bibeln, som t.ex. när Jesus säger ”*Jag är vägen och sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig*” (Joh 14:6), så finns dock inget sådant tolkningsutrymme.

Jag hävdar att det mesta jag skrivit om i det här brevet handlar om uttryckssätt, handlingar, metoder och teologiska kärnfrågor som vi i vår församling bör ha ett tydligt förhållande till och en tydlig teologisk syn på. Jag menar inte att det i alla fall rör sig om *enkla* frågor, men då är det ju bara att vi möts tillsammans och gör som de kristna gjorde i Berea, där de ”*tog emot ordet med all villighet och forskade dagligen i Skrifterna för att se om det kunde förhålla sig så*” (Apg 17:11). Om man låter Guds Ord och den Helige Ande få första prioritet i samtal och bön, så kanske Sionförsamlingen kan komma fram till samma resultat som församlingen i Jerusalem (Apg 15:28): ”*Den helige Ande och vi har nämligen beslutat att...*”. I Sionförsamlingen är det dock så att det i princip är *församlingsledningen* – eller, vad jag förstått, *en del* av församlingsledningen – som har bestämt vilket framtida samarbete församlingen skall ha med Ekumeniska Kommuniteten och vilken typ av verksamhet och undervisning som skall tillåtas på Bjärka-Säby!

Jag anser att hanterandet av detta teologiskt och praktiskt viktiga ställningstagande, *inte* är i enlighet med den församlingstradition som annars vanligtvis råder i en pingstförsamling. Ett antal medlemmar, inklusive en äldste och en pastor i församlingen, har sedan flera år tillbaka efterfrågat sådana samtal för att kunna komma fram till ett tydligt ställningstagande till och förhållningssätt gentemot Ekumeniska Kommunitetens verksamhet och undervisning. Det är anmärkningsvärt och förvånande att församlingsledningen aldrig har varit öppen för detta. Att den ifrågasättande gruppen medlemmar benämns ”missnöjesgruppen” i ett brev från föreståndaren till nämnda pastor, visar tyvärr inte på en öppenhet för sådana teologiska samtal. Tio av oss i ”missnöjesgruppen” har bara blivit inbjudna (kallade) till ett samtal med äldste *en* gång, den 24 september 2013. Då hade vi bara ett kortare samtal på kanske 90 minuter i slutet på ett äldstemöte – ett samtal som tyvärr inte ledde ”situationen” och dialogen framåt.

Det som vi har önskat få svar på, från församlingsledningen, är främst två frågor:

1. Vad *anser församlingsledningen, utgående från Guds Ord*, om de olika företeelser och undervisning kring dessa, som sker på Bjärka-Säby i Ekumeniska Kommunitetens regi – dvs. sådant som rökelse, ikoner, bön till Maria och andra helgon, mysticism, kristen djupmeditation och kontemplation m.m.?
2. Om det är så att det finns företeelser på Bjärka-Säby som inte är i enlighet med Guds Ord, *vilket bibelrelaterat förhållningssätt* har då församlingsledningen gentemot dessa?

Församlingsledningen svarade, genom föreståndaren, på fråga 1 under församlingsforumet om Bjärka-Säby 2013-10-19. Jag upplever dock *inte* svaren som tillfredställande och med tydlighet grundade i Guds Ord. Snarare upplever jag att församlingsledningen i flera avseenden *inte har så stor kunskap* om de olika företeelserna. Eller så *har* församlingsledningen kunskaper om företeelserna, men väljer *ändå* en väg som jag upplever inte är i enlighet med Guds Ord. Om det förhåller sig på det senare sättet, så har man samtidigt gett ett svar på fråga 2 som är mycket allvarligt – då följer man inte Guds Ord.

Föreståndaren gav dock själv ett mycket bra exempel på föredömligt förhållningssätt i sin predikan 2013-07-28 (www.unity.se/objfiles/1/Lkpg20130728_1449325467.mp3). Det handlar om den välkända berättelsen om Daniel i lejongropen (Dan 6), där Daniel vägrade att be till kungen utan tillbad bara Gud. Föreståndaren säger i sin predikan bland annat följande:

”Berättelsen om Daniel utmanar ganska rejält faktiskt, när man närmar sig den på allvar. Den talar om en kille som vägrar vika ned sig – att tumma på sin bekännelse – han står fast. [...]

Detta retar hans omgivning, att han inte tummar på vad som är rätt, att han inte tummar på det här med renheten. [...]

En sann och ärlig och ren gudstillbedjan har alltid och i alla tider utmanat omgivningen, världen, samtiden. Och den gör det idag också. Världens sätt att försöka angripa, tysta och orena Guds folk tar sig lite olika uttryck. Men är vi uppmärksamma på det? Jag tror det handlar både om att våga stå för alternativa åsikter, att låta Bibelns värdegrund påverka mitt liv och att jag faktiskt med rak rygg står för det. Jag tror att det handlar om att våga stå rak när olika religiösa uttryck tar sig för normalitet och skall inkludera alla – t.ex. yoga eller andra former av uttryck, när det blandas upp och man skall lockas med: ”det här är ingen fara, du kan ha din tro ändå!” [...]

Bekymret är bara att det blir en sådan gråskala, det smyger sig in i våra liv. Och jag tror att det i berättelsen om Daniel – det kan tyckas vara väldigt tydligt – det blir så svart/vitt. Men frågan är om det hade varit så svart/vitt om vi hade mött Daniel på plats, där i Nebukadnessars palats? Var går gränserna för mig? Daniel ställde sig på den säkra sidan – han drog ett rejält tydligt streck och sa: ”Här går gränsen för mig och jag vill inte gå över!” [...]

*... han (Daniel) vågade. Och när han gör det så visar det sig så tydligt att hans radikala liv sätter omgivningen helt i obalans. De klarar inte det. **Han retar upp de andra, för att han står för Gud.***

Här förmedlar föreståndaren ett tydligt och bibelförankrat förhållningssätt – att inte tumma på det som är rätt, att låta Bibelns värdegrund påverka mitt liv och att rakryggad stå för det. Föreståndaren sa att ”Daniel ställde sig på den säkra sidan – han drog ett rejält tydligt streck och sa: ”Här går gränsen för mig och jag vill inte gå över!”” Precis det tydliga förhållningssättet önskar jag att föreståndaren och församlingsledningen skulle visat när det gäller de olika företeelser som jag tagit upp i det här dokumentet. Tyvärr presenterades inte ett sådant förhållningssätt utan församlingsledningen säger i stället, genom föreståndaren, att ”vi behöver vara väldigt generösa i vårt förhållningssätt”.

Är anledningen till församlingsledningens generösa förhållningssätt att man inte vill komma tillbaka till det dömande förhållningssätt som en del församlingar hade förr, gentemot människor/medlemmar som inte höll sig inom församlingens ramar? Dock – detta är *inte* samma sak! Människor skall vi behandla med omsorg, i kärlek. Det jag tar upp i det här dokumentet handlar om själva referensramen, vår teologiska grund, kärnan i evangeliet! Den är skarp! I våra egna brister och begränsningar får och behöver vi samtala om tolkningar och det kan finnas behov av att hantera olika synsätt – inom referensramen – men själva referensramen, Sanningen, Guds Ord, får vi inte kompromissa med! När föreståndaren säger att ”vi behöver vara väldigt generösa i vårt förhållningssätt”, så upplever jag efter församlingsforumet att församlingsledningen till vissa delar tänjer på referensramen.

På grund av detta och att församlingsledningen inte är öppen för och inbjuder till samtal om ovanstående, utan i stället verkar anse att allt är avklarat i och med församlingsforumet, så har jag känt mig manad att skriva det här dokumentet. I detta öppna brev till församlingsledningen vill jag lyfta fram sakfrågorna på ett så tydligt och konkret sätt som möjligt, för att upplysa både församlingsledning och övriga församlingsmedlemmar om de olika sakfrågorna, så som jag

uppfattar dem. Jag hävdar inte att jag har förstått och tolkat allt till 100%, men det är i alla fall ett dokument som vem som helst kan utgå ifrån för samtal kring dessa frågor.

På äldstemötet den 24 september 2013, som jag skriver om ovan, presenterade vi för församlingsledningen vårt förhållningssätt gentemot undervisning och företeelser som *inte* är i enlighet med Guds Ord. Förhållningssättet förtydligades med hjälp av en powerpointpresentation. Jag visade följande förkortade version av powerpointpresentationen på församlingsforumet den 19 oktober:

<p>VÄRLDEN: Gott & ont, sant & falskt, bibliskt & obibliskt, bra & dåligt, vitt & svart, andligt & köttligt osv! Summa: vit+svar = GRÅ</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center;"> <div style="border: 1px solid black; border-radius: 50%; padding: 10px; text-align: center;"> <p>JESUS, SKRIFTEN = SANNINGEN = VIT</p> </div> <div style="text-align: left;"> <p>Fil 2:15–16: "(Ni blir...) Guds oskyldiga barn mitt ibland ett falskt och fördärvat släkte, bland vilka ni lyser som stjärnor i världen, när ni håller fast vid livets ord"</p> </div> </div> <p>FÖRSAMLINGENS teologiska grund måste, kompromisslöst, vara baserad endast på Guds Ord – Sanningen</p> <p>Rätt eller fel, sant eller falsk, bestäms i konsensus, efter att ha sökt Sanningen i Bibeln:</p> <p>Apg 15:28: "Den Helige Ande och vi har beslutat..."</p> <p style="text-align: right;">1</p>	<p>Församlingsinfluenser – undervisning eller praktiskt</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center;"> <div style="border: 1px solid black; border-radius: 50%; padding: 10px; text-align: center;"> <p>JESUS, SKRIFTEN = SANNINGEN = VIT</p> </div> <div style="text-align: left;"> <p>Svart = uppenbart obibliskt, falskt, synd osv. Kommer <i>inte</i> lätt in i församlingen</p> </div> </div> <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center;"> <div style="border: 1px solid black; border-radius: 50%; padding: 10px; text-align: center;"> <p>JESUS, SKRIFTEN = SANNINGEN = VIT</p> </div> <div style="text-align: left;"> <p>Det mesta är vitt = i enlighet med Gud Ord, men kärnan är grå = tveetydigt. Svårt att hantera/bedöma?</p> </div> </div> <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center;"> <div style="border: 1px solid black; border-radius: 50%; padding: 10px; text-align: center;"> <p>JESUS, SKRIFTEN = SANNINGEN = VIT</p> </div> <div style="text-align: left;"> <p>Det mesta är vitt = i enlighet med Gud Ord, men kärnan är svart = obibliskt, falskt, synd osv. Svårt att hantera/bedöma?</p> </div> </div> <p>FÖRSAMLINGEN</p> <p>Paulus varnar i Gal 5:7–9: "Ni började bra. Vem har nu hindrat er, så att ni inte längre lyder sanningen? Till det har ni inte blivit övertalade av honom som kallade er. Lite surdeg syrar hela degen"</p> <p style="text-align: right;">2</p>
<p>Gråzon eller svart/vitt?</p> <div style="display: flex; justify-content: space-between;"> <ul style="list-style-type: none"> • Radband • "Kristen" meditation • Eukaristi • Ikoner <ul style="list-style-type: none"> ▪ Helgon – vördnad/bön ▪ Maria – vördnad/tillbedjan • Undervisning/influenser från ökenfäder, och med rötter som delas med österländsk mystik • Övrig undervisning i enlighet med katolsk & ortodox tro och utövning i allmänhet <ul style="list-style-type: none"> • Rökelse • Kontemplation • Lectio Divina • Sakramentalism • Symbolism • Retreater baserade på ignatiansk spiritualitet • Mysticism (inkluderar det mesta ovan) </div> <p style="text-align: right;">3</p>	<p>Gråzon eller svart/vitt?</p> <p>Vårt förhållningssätt – Vad säger Guds Ord:</p> <p>Gal 1:6–9 "Jag är förvånad över att ni så hastigt avfaller från honom som har kallat er genom Kristi nåd och vänder er till ett annat evangelium, fast det inte finns något annat. Däremot är det några som skapar förvirring bland er och vill förvränga Kristi evangelium. Men om det än vore vi själva eller en ängel från himlen som predikade evangelium för er i strid med vad vi har predikat, så skall han vara under förbannelse. Det vi redan har sagt säger jag nu än en gång: om någon predikar evangelium för er i strid med vad ni har tagit emot, så skall han vara under förbannelse."</p> <p>("under förbannelse" = grek. "anathema" = utesluta, avlägsna)</p> <p style="text-align: right;">4</p>

Jag tror att bilderna illustrerar tydligt mitt/vårt förhållningssätt till sådant som praktiskt eller i undervisning kommer in eller riskerar att komma in i församlingen. För att exemplifiera ett gott och bibliskt förhållningssätt, så visade jag på äldstemötet även det utdrag ur föreståndarens predikan om Daniel i lejongropen, som jag citerar på föregående sida. Vid äldstemötets slut var vi dock mycket förvånade och besvikna över att församlingsledningen inte på något tydligt sätt hade bemött vårt förhållningssätt och inte heller kommenterat det föreståndaren sa i sin predikan. Vi hade hoppats på svar, reaktioner och/eller förtydliganden utifrån Guds Ord, men sådana gavs inte på äldstemötet.

Mitt eget förhållningssätt, när det gäller hanteringen av det jag skrivit om i dokumentet, baseras på bland annat nedanstående bibelord. Jag uppfattar Skriften som mycket klar här:

- **Rom 16:17:** "Jag uppmanar er, bröder, att **ge akt på dem som vållar splittring och kan bli er till fall, i strid mot den lära som ni har fått undervisning i. Vänd er bort från dem.**"
- **2 Kor 11:3–4:** "Men jag är rädd för att liksom ormen med sin list bedrog Eva, så skall också era sinnen fördärvas och vändas bort från den uppriktiga och rena troheten mot Kristus. **Ty om någon kommer till er och predikar en annan Jesus än den vi har predikat, eller om ni tar emot en främmande ande eller ett främmande evangelium som ni tidigare inte tagit emot, då fördrar ni det bara alltför väl.**"

- **Gal 1:6–9:** "Jag är förvånad över att ni så hastigt avfaller från honom som har kallat er genom Kristi nåd och vänder er till ett annat evangelium, fast det inte finns något annat. Däremot är det några som skapar förvirring bland er och vill förvränga Kristi evangelium. Men om det än vore vi själva eller en ängel från himlen som predikade evangelium för er i strid med vad vi har predikat, så skall han vara under förbannelse. Det vi redan har sagt säger jag nu än en gång: om någon predikar evangelium för er i strid med vad ni har tagit emot, så skall han vara under förbannelse."
- **2 Tim 3:2–4:** "Jag uppmanar dig allvarligt vid Gud och Kristus Jesus, som skall döma levande och döda, och inför hans uppenbarelse och hans rike: predika ordet, träd fram i tid och otid, bestraffa, tillrättvisa och förmana, med allt tålmod och all undervisning. Ty det skall komma en tid då människor inte längre skall stå ut med den sunda läran, utan efter sina egna begär skall de samla åt sig mängder av lärare, allteftersom det kliar dem i öronen. De vägrar att lyssna till sanningen och vänder sig till myter."
- **2 Petr 2:1–3:** "Men det fanns också falska profeter bland folket, liksom det bland er kommer att finnas falska lärare som smyger in förödande läror. De skall till och med förneka den Herre som har friköpt dem och drar så plötsligt fördärv över sig. Många skall följa dem i deras utsvävningar, och för deras skull kommer sanningens väg att smädas. I sin girighet kommer de att med falska argument sko sig på er. Men domen över dem är sedan länge verksam, och deras undergång sover inte."
- **2 Joh v. 9–11:** "Den som inte förblir i Kristi lära utan går utöver den, han har inte Gud. Den som förblir i hans lära har både Fadern och Sonen. Om därför någon kommer till er och inte för med sig denna lära, så skall ni inte ta emot honom i ert hem eller hälsa honom välkommen. Den som välkomnar en sådan gör sig medskyldig till hans onda gärningar."
- **Matt 24:4–5, 11, 23–26:** "Jesus svarade dem: "Se till att ingen bedrar er. Ty många skall komma i mitt namn och säga: Jag är Messias, och de skall leda många vilse. [...] Många falska profeter skall träda fram och bedra många. [...] Om någon då säger till er: Se här är Messias, eller: Där är han, så tro det inte. Ty falska messiasgestalter och falska profeter skall träda fram och göra stora tecken och under för att om möjligt bedra även de utvalda. Jag har nu sagt er detta i förväg. Om de alltså säger till er: Han är i öknen, så gå inte dit, eller: Han är i de inre rummen, så tro det inte."

I det läge som jag står i just nu, är detta dokument en grund för mitt ställningstagande att **härmed avsäga mig mina förtroendeuppdrag i församlingen som ordförande för Informationsrådet och som webbansvarig**. Det är till och med så allvarligt att det är en grund för ett kommande beslut för både mig själv och andra att, som det ser ut just nu, inom kort anmäla vårt utträde ur församlingen – den församling som jag har tillhört sedan snart 30 år. Ytterligare en faktor som bidrar till mitt och andras ställningstagande är det oerhört beklagliga sätt på vilket församlingens omsorgspastor blivit behandlad av några i församlingsledningen, med anledning av sitt tydliga och bibliska förhållningssätt gentemot de företeelser som detta dokument handlar om.

Avslutningsvis vill jag upprepa och betona det jag skrev i början av dokumentet: Jag vänder mig i det här dokumentet *inte* mot någon enskild person – varken mot Peter Halldorf, föreståndaren, någon enskild äldste, enskilda katoliker eller någon annan person. Det är själva *läran*, i undervisning och uttrycksformer som finns i eller i anslutning till Ekumeniska Kommuniteten, samt församlingsledningens förhållningssätt till detta, som jag vänder mig mot!

Linköping 2014-03-10

Med vänlig hälsning

Lasse Alfredsson
lasse.sion@gmail.com